நமது ஈழநாடு
www.namathueelanadu.com

குரல் 03 மலர் 33 மே 2023 மின்னஞ்சல்:: contact@namathueelanadu.com இணையம்:: www.namathueelanadu.com

Simply Scan the QR code Your Phone Camera

Download the NamathuEelanadu app

"சிங்கள பேரினவாதமானது தமிழினத்தின் தேசிய ஆன்மாவில் விழுத்திய ஆழமான வடுக்கள் ஒருபோதும் மாறப்போவதில்லை"

- தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன்

இதுவா... இனநல்லிணக்கம்...?

ஈழ இனப்படுகொலை நீதியில்

உலகிற்கு முன்னுதாரணமான கனடா

2013 இல் ஸ்ரீலங்காவில் பொதுநலவாய மாநாடு நடைபெற்ற சமயத்தில் அம் மாநாட்டை அன்றைய கனேடியப் பிரதமர் ஸ்டீவன் ஆர்ப்பர் புறக்கணித்த நிலையில், இலங்கை வந்த கனடாவின் இணை அமைச்சர் தீபக் ஒபராய், வட பகுதிக்கு விஜயத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். இதன் போது ஆனையிறவுப் பகுதியில் உள்ள நீரேரியில் மலர் வளையம் ஒன்றை வைத்து தீபக் ஒபராய் அஞ்சலி செலுத்தினார். இது ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு பெரும் மனவுளைச்சலை ஏற்படுத்தியதாக அப்போதைய வெளிவிவகார அமைச்சர் ஹெகலிய ரம்புக்வெல புலம்பிக்கொண்டிருந்தார். கனடாவின் இணை அமைச்சர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்திவிட்டதாக அவர் கூறினார்.

அது மாத்திரமின்றி கனடா - இலங்கை உறவுகளின் விரிசலை ஏற்படுத்தும் செயற்பாடு என்றும் அது இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தை பாதிக்கும் செயற்பாடு என்றும் அன்றைக்கு இலங்கை அரசாங்கம் கதை விட்டது. உண்மையில் கனடா நாடு எப்போதுமே ஈழத் தமிழர்களின் விடயத்தில் தமது ஆதரவை தெரிவித்து வருகின்ற நாடு.

தீபச்செல்வன்

இனப்படுகொலையில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களின் உயிர்கள் இழக்கப்பட்டன, பலர் காணாமல்போனார்கள் காயமடைந்தார்கள் இடம் பெயர்ந்தார்கள். கொல்லப்பட்டவர்கள் உயிர்பிழைத்தவர்கள் மற்றும் அர்த்தமற்ற வன்முறையால் ஏற்பட்ட துயரத்துடன் தொடர்ந்தும் வாழும் அவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் குறித்து எங்கள் சிந்தனைகள் உள்ளன" என்று தனது சிரக்தையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அத்துடன் "கனடாவின் பல சமூகங்களில் நான் சந்தித்த பலர் தமிழ் கனடா பிரஜைகளின் கதைகள் மனித உரிமைகள் சமாதானம் ஜனநாயகம் போன்றவற்றை இலகுவாக கருதமுடியாது என்பதை நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றன. இதன்காரணமாகவே கடந்த வருடம் மே 18ம் திகதியை தமிழ் இனப்படுகொலை நினைவுதினமாக நாங்கள் அங்கீகரித்தோம் என தெரிவித்துள்ள கனடா பிரதமர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இங்கொரு முன்னீடாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனடா எப்போதும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக செயற்படுகிறது. சில தருணங்களில் மௌனமாகவும் குறியீடாகவும் கனடா செயற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு முக்கிய விசயம் ஒன்றை கனடா பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றி இருந்தார்கள். அந்நாட்டு அரசால் தமிழ் இனப்படுகொலை நினைவேந்தல் வாரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. உண்மையில் ஈழத் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தில் இதுவொரு முக்கிய படியாகும்.

கனடா நாட்டின் பிரதமரே ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும்கூட இங்கே உள்ளூரில் உள்ள சுமந்திரன் இன்னமும் வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார். ஒருபோதும் முள்ளிவாய்க்காலில் வந்து அஞ்சலி செலுத்தாத சுமந்திரன், இலங்கையில் நடந்தது இனப்படுகொலை என்று கூற முடியாது என்று ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு ஆதராவகவும் முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படுகொலைக்கு எதிராகவும் கடந்த காலத்தில் பேசி இருந்தார். விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகவும் கடுமையாக பேசிய நிலையில் கடந்த தேர்தலில் தோல்விக்கு மிக நெருங்கிய நிலையில் தப்பி காப்பாற்றப்பட்டார். இதனால் இம்முறை முள்ளிவாய்க்காலில் வந்து விழுந்து கும்பிட்டு தன் அரசியலை தக்க வைக்க முயன்றுள்ளார்.

உலகம் எங்கும் ஈழ மக்கள் அதிகமாக பரந்து சிதைந்து வாழ்கின்ற நிலையில் அதிகமானவர்கள் கனடாவில் தான் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்துடன் அங்குள்ள அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்திலும் அரச உத்தியோகங்களிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் கலையிலும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் கணிசமான இடத்தை வகிக்கிறார்கள். இவ்வாறான பின்னணியில் கனடா - ஈழத் தமிழர் உறவு ஆழமும் அர்த்தமும் கொண்டதாக நீள்கிறது.

இப்போது ஏன் இந்தப் பேச்சு என்பதை இலங்கை விடயத்தை உண்ணிப்பதாக அவதானிக்கும் எவரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். கடந்த மே 18 அன்று முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் தினம். அன்றைக்கு ஈழத் தாயகமே முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படுகொலையின் கொடிய நினைவுகளால் அலைக்கழிந்தது. எந்தத் தலைமுறையும் எளிதிலும் மறந்துவிட முடியாத மிகப் பெரிய வடு முள்ளிவாய்க்கால். ஈழ நிலத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் புலம்பெயர் தேசங்களிலும் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. அனைத்து இடங்களிலும் நடந்த நிகழ்வுகளில் இனப்படுகொலைக்கான நீதியே வலியுறுத்தப்பட்டது. அந்த நீதி ஒன்றுதான் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான பதிலும் மருந்தும்.

போர் முடிவடைந்து இன்றைக்கு 14 ஆண்டுகள் முற்றாக முடிவடைந்து 15 ஆண்டுகளை தொட்டுவிட்டோம். இனப்படுகொலை விடயத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசு எந்த நீதியையும் முன்வைக்காமல் காலத்தை இழுத்தடிக்கிறது. இப்படியான சூழலில் தான் கனடா பிரதமர் ஜஸ்டின் ட்ரூடோ தெரிவித்த கருத்துக்கள் காயப்பட்ட ஈழ மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அவர் தனது உரையில், "நாங்கள் 14 வருடங்களிற்கு பின்னர் துன்பகரமான விதத்தில் ஏற்பட்ட உயிரிழப்புகளை நினைகூறுகின்றோம் என தெரிவித்துள்ள கனடா பிரதமர் முள்ளிவாய்க்காலில் இடம்பெற்ற மோதலால் கொல்லப்பட்டவர்கள் உயிர்பிழைத்தவர்கள் உரிமைக்காகவும் இலங்கையில் தொடர்ந்தும் நெருக்கடியை எதிர்கொண்டுள்ளவர்களிற்காக குரல்கொடுப்பதை கனடா நிறுத்தாது" என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

உலக நாட்டுத் தலைவர் ஒருவர் ஸ்ரீலங்கா அரசின் இனப்படுகொலையை ஒப்புக்கொண்ட முதல் தருணம் இதுவாகும். இதன் போது நாம் தமிழ்நாட்டின் முன்னாள் முதல்வர் ஜெயலலிதா ஜெயராம் அம்மையாரை நினைந்துகொள்கிறோம். தமிழ்நாட்டின் ஈழ ஆதரவு தலைவர்களின் தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தலால் தான் அன்றைக்கு தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் இனப்படுகொலைத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார். அதேபோன்று வடக்கு மாகாண சபையிலும் இனப்படுகொலைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதன்போது, தமிழ் மக்களின் வாக்குகளை பெற்ற சில பிரதிநிதிகள் கூட இனப்படுகொலைத் தீர்மானத்திற்கு எதிராக செயற்பட்டமையும் பேசியமையும்கூட இங்கே கவனிக்க வேண்டும்.

கனடாவிடமிருந்து ஸ்ரீலங்காவும் உலகத் தலைவர்களும் மாத்திரமல்ல, எம்முடைய தமிழ் தலைவர்களும் கூட

கனேடடியப் பிரதமரின் அறிவிப்பு ஸ்ரீலங்காவின் இந்நாள் ஆட்சியாளர்களையும் முன்னாள் ஆட்சியாளர்களையும் அதிர்ச்சி கொள்ள வைத்திருக்கிறது. இன்றைய வெளிவிவகார அமைச்சர் அலி சப்ரி கடும் பதற்றதுடன் ஊடகங்களில் பேசியுள்ளார். உள் நாட்டு பொறிமுறை நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டிற்கு உதவாது என கருதும் கனேடிய பிரதமரின் அறிக்கையை கண்டிப்பதாகவும் இலங்கையில் நடந்தது இனப்படுகொலை என்று கூறியுள்ளமையின் ஊடாக இலங்கையில் முன்னெடுக்கப்படும் நல்லிணக்க முயற்சிகளிற்கு உதவியாக அமையாது என்றும் அலி சப்ரி கூறியிருப்பதுதான் இப்போது பெரும் வேடிக்கை தருகிறது.

இதேவேளை ஸ்ரீலங்காவுக்கான கனேடியத் தூதுவரை அழைத்து தமது கண்டத்தை தெரிவிக்கப் போவதாகவும் ஸ்ரீலங்கா சார்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதேவேளை சிங்கள பௌத்த பேரினவாதிகள் சிலர் கனேடியத் தூதரகம் முன்பாக சிறியளவில் போராட்டம் ஒன்றையும் நடாத்தி இருக்கிறார்கள். அத்துடன் இது தொடர்பில் சீற்றம் அடைந்துள்ள மகிந்த ராஜபக்ச, "இலங்கையில் போர் நடந்தது உண்மை. அதில் விடுதலைப்புலிகளும், இராணுவத்தினரும் உயிரிழந்தது உண்மை. மக்களும் துரதிர்ஷ்டவசமாக உயிரிழந்ததும் உண்மை. அதற்காக இலங்கையில் இனப்படுகொலை நடந்தது என்பதை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது." என்று முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றில் மறைக்க முயன்றுள்ளார்.

ஸ்ரீலங்கா அரசும் ஸ்ரீலங்காவின் இனப்படுகொலையாளிகளும் எவ்வளவு முன்றாலும் முள்ளிவாய்க்காலில் நடந்தது இனப்படுகொலை என்பதை ஒருபோதும் மூடிமறைக்க இயலாது. என்றோ ஒருநாள் இலங்கை அரசு இதற்கு பதில் சொல்லியே ஆக வேண்டும். அதற்கான அறிகுறிகளில் ஒன்றாகவே கனடா பிரதமரின் இக் குரல் உலகை உலுப்பியுள்ளது.

தையிட்டியில் விகாரை தாயகத்தில் முடிவல்ல

தாயகன்

அரசாங்கம் உண்மை மற்றும் நல்லிணக்கம் பற்றிய ஆணைக்குழுவினை ஸ்தாபிப்பதற்கு முனைந்து கொண்டு இருப்பதாக அறிவித்திருக்கும் சமகாலத்தில் தான் வடக்கு, கிழக்கில் பௌத்த ஆக்கிரமிப்பு தீவிரமடைந்தி ருக்கிறது.

குறிப்பாக, தொல்பொருள் பகுதிகளாக அடையாளம் காணப்பட்ட பகுதிகளில் பௌத்த விகாரைகளும், புத்தரின் சிலைகளையும் உடனடியாக நிறுவும் நடவடிக்கைகள் தீவிரடைகின்றன.

அண்மைக்காலத்தில் அதற்கும் அப்பால் சென்று தனியார் காணிகளை ஆக்கிரமித்து அந்தக் காணிகளில் விகாரைகளை அமைக்கும் புதிய முறைமையொன்று உக்கிரமடைந்து வருகின்றது.

இவ்வாறன செயற்பாடுகளுக்கு சிறீலங்கா அரசாங்கமும், படைகளும் அதியுச்சமான ஆதரவினை வழங்கி வருவ தோடு, நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புக்களை கூட காடசிவிட்டு தமது சிங்கள, பௌத்த மயமாக்கலை விரிவுபடுத்தும் செயற்பாடுகளை செவ்வனே முன்னெடுக்கின்றன.

செம்மலை, கொக்கிளாய், குருந்தூர்மலை, வெடுக்குநாறி, நாவற்குழி, கச்சதீவு, கன்னியா, என்று நீளும் பட்டியலில் தற்போது இணைந்திருப்பது, தையிட்டி தனியார் காணி-களை அபகரித்து அத்துமீறி பிரமாண்டமாக கட்டப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ள விகாரை.

யாழ். வலிகாமம் வடக்கு தையிட்டிப் பிரதேசம் படை களின் உயர்பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடணப்படுத்தப் பட்ட நிலையில் மிக அண்மையில் அதிலொரு பகுதி மீண்டும் மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தெல்லிப்பளை பிரதேச செயலாளர் பிரிவுக்குட்பட்ட ஜே250 கிராம சேவகர் பிரிவிலுள்ள தையிட்டி தெற்கு பிரதேசத்தில் 'திஸ்ஸ விகாரை' என்னும் பெயரில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு வரும் விகாரையின் நிர்மாணப்பணிகள் இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளன.

முன்னதாக 2018ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 22ஆம் திகதி இந்த விகாரை அமைப்பதற்கான அடிக்கல்லை நாட்டியவர் அப்போதைய ஆளுநர் ரெஜினோல்ட் கூரே.

அதுமட்டுமன்றி, வலி. வடக்கில் மயிலிட்டி மீன்படித் துறைமுக அபிவிருத்தி பணிகளை ஆரம்பித்து வைப்பதற்காக இலங்கை ஜனாதிபதி மைத்திரிபால யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது பௌத்த விகாரை குறித்து விளக்கமளித்துள்ளார்.

அதன் பின்னர், குறித்த விகாரை நிர்மாணிக்கும் செயற்பாடுகள் தீவிரமடைந்துள்ளது. இதற்கு படையினரி-னதும் ஆத்மார்த்தமான ஒத்துழைப்பு காணப்பட்டுள்ளது.

பரம்பரை பரம்பரையாக அந்த மண்ணில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களை வெளியேற்றி விட்டே குறித்த விகாரை அமைக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு விகாரை அமைப்பதற்குரிய எந்தவித அனுமதிகளும் சட்டத்திற்கு அமைவாகப் பெறப்படவில்லை என்று வலி.வடக்கு மிள்குடியேற்ற புனர்வாழ்வுக் குழுவின் தலைவர் சண்முகலிங்கம் சஜீவன் ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

அதுமட்மன்றி அக்காலத்தில், அடிப்படை வசதிகள் ஏதுமற்ற நிலையில் கடந்த ஒரு வருடமாக தாம் வாழ்ந்து வந்ததாகவும், தமது வீட்டுக் காணிகளில் இருந்து வெளி-யேறுமாறு படையினரும் பௌத்த குருமார் சிலரும் தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டதாகவும் அதற்கமைவாக தாம் வெளியேறியதாகவும் தற்போது பிறிதொரு பகுதியில் வழங்கப்பட்ட காணியில் வசிப்பதாகவும் பொதுமக்களும் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

தற்போது விகாரை அமைக்கப்படு வரும் சுமார் 20 பரப்புக் காணியில் கடந்த 1980ஆம் ஆண்டு முதல் 14 குடும்பங்கள் வசித்து வந்ததாகவும் இதற்கான அனுமதிப் பத்திரங்கள் காணிப் பதிவாளர் நாயகத்தால் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டிருந்ததாகவும் மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1990ஆம்ஆண்டுஇடம்பெயரும்போதுதாம்அனைத்தை யும் விட்டு வெளியேறி முகாம்களில் வாழ்க்கை நடத்திய தோடு உரிய ஆவணங்கள் அனைத்தையும் இழந்து விட்ட தாகவும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இவ்வாறான நிலையில் தற்போது வானளவிற்கு வளர்ந்து நிற்கும் விகாரை திடீரென்று முளைத்ததன்று. இதற்கான பணிகள் படிப்படியாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

படைத்தரிப்பின் பூரணமான பங்களிப்புடன் காணியின் உரிமையாளர்களும், அயலவர்களும் அச்சுறுத்தப்பட்டு விகாரை நிர்மாணிப்பு பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டி ருக்கின்றன.

இந்த விடயம் சம்பந்தமாக 2021ஆம் ஆண்டளவில் அனைத்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தெரியப் படுத்தினோம். ஆனால் அவர்கள் எந்தவொரு நடவ டிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று குறித்த விகாரைக்கு அருகில் உள்ள காணி உரிமையாளரான ஆறுமுகம் பத்மநாதன் தெரிவித்தார்.

ஆனால் அவரது குற்றச்சாட்டு தொடர்பில் இதுவரை யில் எந்தவொரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் பதிலளிக்க வில்லை. மாறாக தமிழ்த் தேசிய முன்னணியினரால் இம்மாதம் வெசாக் தினத்திற்கு முன்னதான நாட்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொடர் போராட்டத்தில் ஏனைய உறுப்பினர்களும் பங்கெடுத்து ஆதரவினை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

அந்தப்போராட்டம் வெறும் மூன்று நாட்களுடன் நிறைவுக்கு வந்தாகிவிட்டது. அந்தப்போராட்டத்தின்போது தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணி, ஏனைய அரசியல் கட்சிகளுடனும், ஊடகங்களுடனும் நடந்துகொண்டு ஏதேச்சதிகார முறைமையானது முகஞ்சுழிக்க வைத்தது என்பது பிறிதொரு விடயம்.

ஆனாலும், குறித்த போராட்டத்தின் ஊடாக எதுவுமே நடைபெற்றிருக்கவில்லை. வெறுமனே மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு பத்திரிகைச் செய்தி மட்டும் தான் வெளியா-னது. குறித்த விகாரையில் வழிபாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தடை விதிக்கக் கூடாது என்று மல்லாகம் நீதிமன்றம் கட்டளை பிறப்பித்தது.

தமிழ்த் தரப்பின் போராட்டம் ஏற்படுத்திய விளைவாக நீதிமன்ற உத்தரவைத் தான் கூறிப்பிடலாம். அதற்கு மேலதி-கமாக கூறுவதாக இருந்தால் முப்படைகளின் பிரதானி சவேந்திர சில்வா, குறித்த விகாரை அகற்றப்படாது என்று மிக இறுக்கமாக கூறியுள்ளார்.

தற்போது ஆட்சியில் உள்ள அரசாங்கத் தரப்பினரில் யாரும் அதுபற்றிய வாய் திறக்கவில்லை. இதில் விடயதானத் திற்கு பொறுப்பான அமைச்சர் விதுரவிக்கிரமநாயக்க ஆராய்வதற்காக அறிக்கை கோரியிருப்பதாக மட்டும் அறிவித்தார்.

இவ்வாறான நிலையில், தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வராஜா கஜேந்திரன் தலைமையில் கடந்த 23ஆம் திகதியில் இருந்து 9பேருடன் மீண்டும் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

அதில் மூவர் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பைச் சேர்ந்த அக்கட்சியின் அங்கத்தவர்கள். ஏனையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களைத் தவிர வே-றொருவரும் குறித்த போராட்டத்தில் பங்கேற்கவில்லை.

தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியே போராட்டத்தை அறிவித்தது. அதற்கு ஏனைய தரப்புக்கள் கைகொடுப்பதற்கு தயாரில்லை. கடந்த போராட்டத்தின்போது ஏனைய தரப்புக்கள் பெற்ற அனுபவம் அவ்வாறு உள்ளது.

அதுவொருபுறமிருக்கையில், போராட்டத்தை அறிவித்த முன்னணி பொதுமக்களையும், ஏனைய தரப்புக்களையும் கணிசமாகத் திரட்டவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு நடைபெறவில்லை. வெறுமனே ஒன்பது பேர் மட்டும் போராட்டத்தில் பங்கேற்றனர்.

இதனால், படையினரோ, குறித்த விகாரையை அமைக்கும் தேரரோ, அல்லது அரசாங்கமோ படியிறங்கப் போவதில்லை. மேலும், ஆக ஒன்பது பேர் தான் எதிர்க்கின்றார்கள் அவர்கள் அடிப்படைவாதிகள் என்று முத்திரை பதித்து விட்டு ஆளும் தரப்பு நகர்ந்து செல்வதற்கே வித்திட்டுள்ளது.

உண்மையிலேயே இந்த விவகாரம் உணர்வு ரீதியா-னது. முதலில் குறித்த விகாரை அமைக்கப்படும் காணிக்குச் சொந்தமானவர் கண்டறியப்பட வேண்டும். அவர் அந்த விகாரை அமைக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

இதேநேரம், இந்த விகாரை அமைப்பதற்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அனுமதி முறையாக பெறப்பட்டிருக்காது விட்டால் அதுதொடர்பில் உரியவாறான நடவடிக்கைகளை இனியாவது எடுத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் இவ்விதமான பொறிமுறை ரீதியான எந்த நகர்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சிறீலங்காவின் அரசியலமைப்பில் பௌத்த மதத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை பேணிக்காப்பது முக்கியமா னது என்று அரசியல்வாதகிளும், படையினரும், அரச அதிகாரிகளும் சத்தியப்பிரமாணம் செய்த நிலையில் தான் உள்ளார்கள்.

அவ்வாறான நிலையில், விகாரையை அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். ஆகவே அந்தப்புரிதலுடன் தான் இந்த விடயத்தினை கையாண்டிருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமன்றி, விகாரையை அகற்றுவதற்கான போராட்டமானது, ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களினது பங்க ளிப்புடன் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்போது தான் அழுத்தங்கள் முறையாக பிரயோகிக்கப்படும்.

ஓரிருவர் நின்று போராட்டங்களை முன்னெடுப்ப தானது எந்தவிதமான தாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை என்பது மிகவும் தெளிவானது. அதேநேரம், குறித்த விகாரையை அமைக்கும் காணி தனியாருக்குச் சொந்தமானது என்றால் அதன் உரிமையாளரால் மட்டுமே நடவடிக்கைகளை முன்னகர்த்தலாம்.

அதற்கு, சட்டத்தரணிகள் உரிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். குறிப்பாக முன்னணியில் உள்ளவர்கள் இந்த விடயத்தினை கையிலெடுத்துள்ளதால் அதன் சட்டத்தரணிகள் இந்த விடயத்தில் கணிசமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்விதமான நகர்வுகள் செய்யப்பட்டதாக எங்கும் தகவல்கள் இல்லை.

சிங்கள, பௌத்த ஆக்கிரமிப்புக்காக படைகள், அரச திணைக்களங்கள், அரசியல் சக்திகள் எவ்வாறு கூட்டாகச் செயற்படுகின்றனவோ அதேபோன்று அதனை மறுதலிப்பதற்காக செயற்படும் தமிழ்த் தரப்பிலும், அரசியல்வாதிகள், சிவில் தரப்பினர், அதிகாரிகள், பொதுமக்கள் என்ற பரந்துபட்ட கூட்டு அவசியமாகின்றது.

ஆனால் அவ்விதமான கூட்டொன்றை ஏற்படுத்தி நகர்வுகளைச் செய்வதில் பாரிய பின்னடைவு காணப்படுகின்றது. இந்தப் பின்னடைவே கட்டப்படும் விகாரைகளை தடை செய்யவும், கட்டிய விகாரைகளை அகற்றவும், எதிர்காலத்தில் கட்டப்படவுள்ள விகாரை-களை முற்றாக நிறுத்தவும் இன்றுவரையில் தடையாக உள்ளது.

நமது ஈழநாடு
www.namathueelanadu.com

குரல் 03 மலர் 35 மே 2023 மின்னஞ்சல்: contact@namathueelanadu.com

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் தொடர்ந்தும் அவல நிலை தான்

முள்ளிவாய்க்கால் மனிதப்பேரவலம் நிகழ்ந்து 14ஆண்டுகள் நிறைவுக்கு வந்தாகிவிட்டது. இம்முறையும் வழமைபோன்றே வலிசுமந்த மாதத்தில் ரணங்களைக் கொண்டிருக்கும் முள்ளிவாய்க்கால் முற்றத்தில் நினைவேந்தல் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

உட்குத்துடன் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டாலும் தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணி முள்ளவாய்க்கால் முற்றத்தில் வட,கிழக்கு பொதுக்கட்டமைப்பின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் பங்கேற்றது.

அதேபோன்று, அண்மைய காலங்களில் மேற்சட்டையைக் கழற்றி கோவில்களுக்குச் செல்லுமளவிற்கு கீழிறங்கியிருக்கின்ற சுமந்திரன் முழந்தாளிட்டு அஞ்சலி செலுத்திய சம்பவமும் நிகழ்ந்தது.

அதுமட்டுமன்றி முற்றத்துக்கு வருகை தந்த அரசியல் தரப்புக்கள் தத்தம் பாட்டில் நின்று உணர்வெழுச்சியுடன் நடைபெற்ற நிகழ்வில் பங்கேற்றிருந்தன. இவை அரசியல் தரப்பில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாற்றம்.

அதேநேரம், முள்ளிவாய்க்கால் நிகழ்விற்கு உரிமை கோருவதற்கு வழமையாக முன்றியடிக்கின்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், வேலன் சுவாமிகள் உள்ளிட்ட இன்னொரென்ன குழுவினரும் அடக்கி வாசித்த நிலையில் ஏற்பாட்டாளர்களின் திட்டத்திற்கு அமைய செவ்வனே நிகழ்வு முன்னெடுக்கப்பட்டமையும் ஒரு மாற்றம் தான்.

இவ்விதமான மாற்றங்கள் அனைத்தும் நிகழ்ந்தாலும், அந்த மண்ணில் கணத்த நெஞ்சத்துடன் கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுத குரல்களின் அவலங்கள் இன்னமும் ஓயவில்லை.

தமது சொந்தங்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அறியாதவர்களும், கண்ணெதிரே துடிக்கத்துடிக்க கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்தவர்களும், தமது கைகளாலே ஒப்படைத்து இப்போது வரையில் அந்த உறவுகளுக்காக உலாவிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும் அப்படியே தான் இருக்கின்றார்கள்.

ஆண்டுகள் பதினான்காவிட்டபோதும், தேடல்களுக்கும், நீதிக்கோரிக்கைகளுக்கும் இதுவரையில் எந்தவொரு சமூகமும் செவி சாய்த்ததாக இல்லை. ஐ.நா.மனித உரிமைகள் பேரவையில் இயலுமான வரையில் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டதாக விட்டது.

ஏனைய சர்வதேச நாடுகள், அமைப்புக்கள் ஊடாகவும் கணிசமான தூரத்திற்குச் சென்றாகிவிட்டது. ஆனால், இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளுக்கு நீதியை வழங்குவதில் எந்தவொரு தரப்புமுமே எள்ளளவும் முன்னகரவில்லை.

அதிலும் குறிப்பாக சிறீலங்கா அரசாங்கம் சர்வதேச விசாரணைக்கு மட்டுமல்ல, இறுதிப்போர் தொடர்பில் எந்தவொரு விடயத்தினையும் முன்னகர்த்துவதற்கு தயாரில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக அறிவித்தாகிவிட்டது.

வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவர்கள் பற்றிய அலுவலகமும், ஆணைக்குழுக்களும், நல்லிணக்க முயற்சிகளும் வெறுமனே காலத்தை இழுத்தடித்து சர்வதேசத்தினை ஏமாற்றும் செயற்பாடுகளே என்பதும் நிரூபணமாகிவிட்டது.

இந்த நிலையில், வெறுமனே சிறீலங்கா அரசாங்கத்தினை சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்து! சிறீலங்கா அரசாங்கத்தினை விசாரணை செய்வதற்கான தனியானதொரு சர்வதேச தீர்ப்பாயத்தை உருவாக்கு! என்ற கோசங்களை எல்லாம் முன்னெடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவற்றுக்கான செயல்வடிவங்கள் மிகவும் பின்னடைவான நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது.

ஒருசில சர்வதேச அமைப்புக்கள் அதுபற்றிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகின்றபோதும், உள்நாட்டிலிருந்து அந்த அமைப்புக்களுக்கான பங்களிப்பு மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது என்பது வெளிப்படையானது.

இவ்வாறான நிலையில் உள்நாட்டில் என்ன செய்யலாம் என்பது பெருங்கேள்வியாகியிருக்கின்றது. முதலில் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் உள்ளிட்ட தமிழ் இன அழிப்பு நாட்களை தமிழ்த் தேசத்தின் நினைவேந்தல் நாளாக மாற்ற வேண்டும்.

மாவட்டத்துக்கொரு நிகழ்வாகவும், கீரைக்கடைக்கு எதிர்கடைபோன்று பிரதான வீதியின் எதிரெதிர் புறங்களிலே முன்னெடுக்காது நினைவேந்தல் நிகழ்வுகள் அனைத்துமே தமிழ்த் தேசத்தின் தேசிய நிகழ்வாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு தமிழர் தயாகத்தின் எப்பாகத்திலும் நடத்தப்பட்டாலும் அது ஒரே நிகழ்வாகவே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வெறுமனே வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பு, அதிகாரப்பகிர்வு, தேச அங்கீகாரம் என்ற கோரிக்கைகளுக்கு அப்பால் நினைவேந்தல் நிகழ்வுகளில் உணர்வெழுச்சியுடன் தாயக மக்கள் அணி திரளுகின்றபோது அது உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் பாரிய செய்தியைச் சொல்வதாக இருக்கும். அதுமட்டுமன்றி, வடக்கு,கிழக்கு இணைப்பைக் கோருவதற்கான நியாயத்தையும் பறைசாற்றுவதாகவும் இருக்கும்.

இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பால் தமிழ் மக்கள் தமது இனம் சார்ந்த விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்காக இன்னமும் உயிர்ப்புடன், விழிப்பாக ஒருங்கிணைந்து, ஒன்றுபட்டு போராடுகின்றார்கள் என்ற மிகப்பெரும் செய்தி வெளியிடப்படும்.

இந்தச் செய்தியானது, உள்நாட்டு அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, சர்தேச தரப்புக்களும், தமிழினத்தை மிகக் கவனமாக கையாள வேண்டும் என்ற ஆழமான சிந்தனைக்கான ஆணி அழுத்தமாக அடிக்கப்படும்.

அத்துடன், முள்ளிவாய்க்கால் கஞ்சி போன்ற அடுத்தபரம்பரையினருக்கு கடத்தும் நிகழ்வுகள் வெறுமனே திருவிழாக்களுக்காக வரும் பொம்மைக் கடைகள் போன்றல்லாது, முறையான வரையறைகளுடன் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த விடயங்களையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு தமிழினம் தனக்குள் முதலில் ஒருங்கிணைவதற்கு, ஒன்றுபடுவதற்கு உரிய பொறிமுறை சார்ந்த நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்காது இருக்குமாயின் சமஷ்டி அல்ல சாதாரண, வட்டாரங்களுக்கான அதிகாரங்களைக் கூட பெற்றுக்கொள்வது இயலாத காரியமாகிவிடும்.

ஆகவே. இந்த விடயங்களை மனதில் நிறுத்தி, மீண்டும் திருவிழாக் கடைகள் போன்று முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல்களை முன்னெடுப்பதை தவிர்க்கும் அதேநேரம், ஒட்டுமொத்த தமிழினம் ஒன்றுகூடிச் சொல்லும் பாரிய செய்தியாக அடுத்தாண்டிலிருந்து மாற்றப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம்.

அந்தச் சந்தர்ப்பம் தவறிவிடப்படுமாயின் தந்தை செல்வா கூறியதைப் போன்று 'தமிழர்களை கடவுளாலும் காப்பற்ற முடியாத' நிலைமை தான்.

எவரெஸ்ட் மலை உச்சியில் நினைவுகூறப்பட்ட தமிழர் இனப்படுகொலை

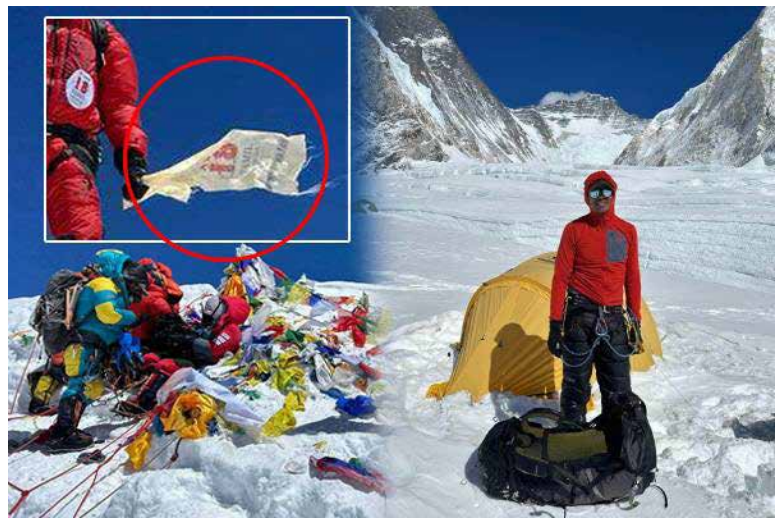

முள்ளிவாய்க்கால் மண்ணில் மாபெரும் தமிழ் இனப்படுகொலை அரங்கேற்றப்பட்ட துன்பியல் நிகழ்வின் 14 ஆவது ஆண்டு நினைவேந்தல் மே 18 அன்று தாயகம் உட்பட தமிழர்கள் பரந்துவாழும் புலம்பெயர் நாடெங்கிலும் உணர்வுபூர்வமான நினைவு கொள்ளப்பட்டது.

இந்நிலையில் மே 18 அன்று உலகின் அதி உயரமான எவரெஸ்ட் மலையிலும் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு தினம் நினைவு கொள்ளப்பட்டு தமிழர்களுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட இனப்படுகொலையை உலகறியச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

புலம்பெயர்ந்து பிரித்தானியாவில் வசித்து வருபவரான ஈழத்தமிழர் விவேகானந்தன் துளியந்தன் (வயது 46) என்பரே எவரெஸ்ட் மலை உச்சியில் மே 18 நினைவேந்தலை அனுஷ்டித்துள்ளார்.

இது குறித்து அவர் கூறும்போது, நான் கடந்த 2010ஆம் ஆண்டில் இருந்து மலையில் ஏறும் பயிற்சியை மேற்கொண்டு வருகின்றேன்.

முள்ளிவாய்க்கால் தமிழின படுகொலையின் நினைவேந்தலை எவரெஸ்ட் மலை சிகரத்தில் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் என் மனதுக்குள் இருந்தாலும், அதனை சாத்தியப்படுத்த கடந்த காலங்களில் நான் கடுமையாக பாடுபட்டேன்.

இதற்காக நான் கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 15ஆம் திகதி எவரெஸ்ட் மலையின் சிகரத்தை நோக்கி ஏற ஆரம்பித்தேன். என்னுடன் 5 பேர் கொண்ட குழுவினர் எவரெஸ்ட் சிகரத்தை நோக்கி ஏற ஆரம்பித்தனர்.

ஆந்தவகையில் கடந்த மே மாதம் 18ஆம் திகதி, முள்ளிவாய்க்கால் தமிழினப் படுகொலை நினைவேந்தல் தினமான அன்று நாம் 8849 மீற்றர் உயரமான எவரெஸ்டின் சிகரத்தை அடைந்து அங்கு நான் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தலை அனுஷ்டித்தேன் என்றார்.

மறைந்த காட்டூனிஸ்ட் அஸ்வினின்

தீர்க்கதரிசன கருத்தோவிய தொகுப்புகளிலிருந்து...

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நாளில்

சிறிலங்காவுக்கு எதிராக பிரித்தானிய பிரதமரிடம் நிறைந்த மனுக்கள்

தமிழினத்தின் எத்தலைமுறையும் எளிதில் மறந்திட முடியாத முள்ளிவாய்க்கால் மண்ணில் சிறிலங்கா அரசினால் அரங்கேரப்பட்ட மிகப்பெரும் இனப்படுகொலையின் நினைவேந்தல் கடந்த மே 18 ஆம் திகதி ஈழமண்ணிலும் உலகெங்கும் தமிழர்கள் பரந்து வாழும் புலம் பெயர் தேசங்களிலும் நினைவுகூறப்பட்டது.

அந்த கொடிய யுத்த களத்தில் இறந்த தம் உறவுகளை மண்ணில் புதைத்துவிட்டு வந்தவர்களும் அவையங்களை இழந்தவர்களும் உறவுகளை பறிகொடுத்தவர்களும் 14 ஆண்டுகள் ஆகியும் ஆறாத வடுவுடன் கிடைக்கப்பெறாத நீதியை வேண்டியே கண்ணீருடன் தொடர்கிறார்கள். சிறிலங்கா அரசு இன்றுவரை ஒரு நீதியை வழங்காத நிலையில் சர்வதேசத்தின் நீதியையே பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் தொடர்ந்தும் எதிர்பார்த்துள்ளனர். இதற்காக ஐ.நா.வின் கதவுகள் தொடர்ச்சியாக தட்டப்பட்டு வருவதுடன் புலம்பெயர் தமிழர்களால் தாம் வாழும் நாடுகளின் அரசுகளிடமும் நீதி கோரப்பட்டு வருகின்றது.

இந்நிலையில் இம்முறை மே 18 பிரித்தானியாவில் புலம்பெயர் தமிழர்களால் வழமைபோன்று முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் உணர்வு பூர்வமாக நினைவுகூறப்பட்ட அதேவேளை விசேடமாக பிரித்தானிய பிரதமரிடம் நீதிகோரி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனுக்களும் கையளிக்கப்பட்டன.

ஈழத்தமிழர்களுக்கு எதிராக சிறிலங்காவில் நடத்தப்பட்டது இனப்படுகொலை என்பதை பிரித்தானியா அங்கீகரிக்கக்கோரி இளையோர்களாலும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் உறவுகளாலும் பிரமருக்கு மனு கையளிக்கப்பட்டதுடன் விசேடமாக பிரித்தானியா வாழ் இலங்கை முஸ்லீம்களாலும் மனு கையளிக்கப்பட்டது.

இதில் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் தினமான மே 18 ஆம் திகதி அன்று இனப்படுகொலையை தடுப்பதற்கும் மற்றும் தண்டிப்பதற்குமான சர்வதேச மையத்தின் (ICPPG) செயற்பாட்டாளர்களினாலும் வடக்கு கிழக்கில் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களின் உறவுகளின் சார்பிலும் பிரதமரிடம் இரு மனுக்கள் கையளிக்கப்பட்டன.

இதில் ICPPG யின் செயற்பாட்டாளர்களால் கையளிக்கப்பட்ட மனுவில் விசேடமாக சிறிலங்காவில் தமிழர்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்டது இனப்படுகொலை என்பதை பிரித்தானியா பாராளுமன்றில் உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தீர்பாயம் ஒன்று அவசியமெனில் அதனை உள்ளக ரீதியிலோ அல்லது ஏனைய நாடுகளுடன் இணைந்தோ நிறுவவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் கையளிக்கப்பட்ட மனுவில் பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினரிடமிருந்து அனைத்து ஆதாரங்களும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னரும் பிரித்தானியா சிறிலங்காவிற்கு எதிராக நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமல் இருப்பது பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் சமூகத்திற்கு ஏமாற்றத்தை தருவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன் பிரித்தானிய வெளிவிவகார அமைச்சகத்துடன் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களிற்கு சந்திப்பு ஒன்றினை ஏற்படுத்தி தருமாறும் கோரப்பட்டுள்ளது.

அதேவேளை அமெரிக்கா கனடா ஆகிய நாடுகளை பின்பற்றி யுத்தக்குள்ளவாளிகளான இலங்கை இராணுவத்தளபதி ஜெனரல் சவேந்திர சில்வா மற்றும் முன்னாள் ஜனாதிபதி கோட்டபாய முன்னாள் பிரதமர் மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆகியோருக்கு எதிராக தடைவிதிக்க வேண்டும் என்றும் கோரப்பட்டுள்ளது.

இதேவேளை நினைவேந்தல் தினத்திற்கு மறுநாள் மே 19 அன்றும் சிறிலங்காவிற்கு எதிராக பிரித்தானிய பிரதமரிடம் மனு ஒன்று கையளிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் இனப்படுகொலைக்கு எதிரான முஸ்லீம்கள் என்ற அமைப்பினாலேயே குறித்த மனு கையளிக்கப்பட்டது.

பன்முகப்பட்ட முயற்சிகளை எடுத்துவரும் ICPPG தமிழரல்லாத வேற்று இன மக்களுக்கு இலங்கையில் ஈழத் தமிழர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறுவது இனப்படுகொலையே என்பதையும் தமிழரின் விடுதலைப்போராட்டத்தின் நியாயப்பாட்டையும் உணர்த்தி அவர்களின் ஆதரவை திரட்டும் பணிகளை செய்து வருகின்றது.

(06ஆம் பக்கம் பார்க்க)

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நாளில்...

(05ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதன் அடிப்படையிலேயே ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவான பிரித்தானியா வாழ் முஸ்லீம் மக்களை ஒன்று திரட்டி இலங்கையில் இனப்படுகொலைக்கு எதிரான முஸ்லீம்கள் (Muslims Against Genocide in Sri Lanka (MAG-SL) என்ற அமைப்பை ICPPG ஆரம்பித்து வைத்தது.

இந்நிலையிலேயே மேற்படி முஸ்லீம் அமைப்பு வெளிநாடுகளில் வாழும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மற்றும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் சார்பாக பிரித்தானிய பிரதமருக்கு மனு ஒன்றை கையளித்தனர்.

குறித்த மனுவில், தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருக்கும் சிங்கள-பௌத்த பேரினவாத அரசாங்கங்கள் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சமூகங்களை இல்லாதொழித்து இலங்கையை தனித்த பௌத்த - சிங்கள நாடாக உருவாக்கும் தமது தீவ-ிரவாத நிகழ்ச்சி நிரலை நிறைவேற்றுவதற்காக தொடர்ந்து கேவலமான சதிகளையும் தந்திரங்களையும் மேற்கொண்டு, தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையே முரண்பாடுகளை உருவாக்கி வருகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தில் இடம்பெற்ற படுகொலைகள் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து முஸ்லீம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட சம்பவம் என்பன இதற்கு நல்ல உதாரணங்கள் ஆகும்.

காத்தான்குடி பள்ளிவாசல் மற்றும் பள்ளியத்திடல் போன்ற இடங்களில் சிங்கள காடையர்களை வைத்து இலங்கை அரசே அப்பாவி முஸ்லீம் மக்களை படுகொலை செய்ததுக்கு எங்களில் பலர் கண்கண்ட சாட்சியாவோம். ஆயினும் திட்டமிட்டே விடுதலைப்புலிகள் மீது இந்த வீண்பழி சுமத்தப்பட்டு, தமிழ் முஸ்லீம் மக்களிடையே ஆறாத வடு உருவாக்கப்பட்டது. இது போலவே, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த முஸ்லீம் மக்களிடையே தீவிரவாத குழு ஒன்றை ஊடுருவச்செய்து, ஆயுதங்கள் வெடிபொருட்களை வழங்கி, பெரும் மதக்கலவரத்தை திட்டமிட்டது இலங்கை அரசு. தகவல் அறிந்த விடுதலைப்புலிகள் சில மசூதிகளில் மறைத்து வைத்திருந்த ஆயுதங்கள் வெடிபொருட்களை கையும் களவுமாக கைப்பற்றினர். எனினும் வெடிபொருட்களை முழுமை யாக மீட்க முடியாமையாலும், யாழ் முஸ்லீம் மக்களிடையே குற்றவாளிகளை மட்டும் இனங்காண முடியாமல்போன காரணத்தாலும், நடக்கவிருந்த பெரும் இரத்தக்களரியை தவிர்ப்பதற்காக, வேறுவழியின்றி குறு-கிய கால அவகாசத்தில் முஸ்லிம் மக்களை வெளியேற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. விடுதலைப்புலிகள் அந்த இக்கட்டான நிலையில் எடுத்த இந்த மிகவும் சாதுரியமான தந்திரோபாய முடிவு உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

ஆனால் இதனை 'இனச்சுத்திகரிப்பு' என இலங்கை அரசு பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்கிறது. விடுதலைப்புலிகள் எடுத்த இந்த முடிவால் பெரும் மதக்கலவரம் தடுக்கப்பட்டுஇ பல ஆயிரம் உயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டன. முஸ்லீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போதும், விடுதலைப்புலிகளால் யாரும் கொல்லப்படவில்லை, அவர்கள் மீது வன்முறை பிரயோகிக்கப்படவில்லை, அவர்கள் சொத்துக்கள் சூறையாடப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதியின் படி, சமாதான பேச்சு காலப்பகுதியில் அவர்கள் மீள அழைக்கப்பட்டு, அவர்கள் காணிகள் திரும்ப வழங்கப்பட்டு, மீள குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

அத்துடன், விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் முஸ்லீம் தலைமை உரிய மரியாதையுடன் அழைத்து பேசியதுடன் இதற்கு பகிரங்க மன்னிப்பும் கேட்டது. இது அவர்களின் நேர்மைக்கும் பெருத்தன்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டு. விடுதலைப்புலிகள் பயங்கரவாதிகள் அல்லர். அவர்கள் போராட்டம் நியாயமானது. அவர்கள் ஒழுக்கத்துடனும் நேர்மையுடனும் போரிட்டார்கள். அவர்கள் என்றும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டது இல்லை. அமையவிருந்த தமிழீழத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு சம உரிமை உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த உண்மைகள் திட்டமிட்டு மறைக்கப்பட்டு அப்பாவி முஸ்லீம் சிங்கள மக்கள் மற்றும் உலகநாடுகள் விடுதலைப் புலிகள் பயங்கரவாதிகள் என தவறாக நம்பவைக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த உண்மைகளை அப்பலப்படுத்தி ஆதாரங்களுடன் நிரூபிக்கவும் MAG-SL அமைப்பு உறுதி பூண்டுள்ளது.

இவ்வாறு உண்மைகளை வெளிக்கொண்டுவருவதன் மூலம் இலங்கையில் வாழும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடை யேயான முரண்பாடுகளை விலக்கி புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி ஒற்றுமையை வலுப்படுத்த MAG-SL அமைப்பு கடுமையாக பாடுபடும். தமிழர்களும் முஸ்லீம்களும் சகோதர சகோதரிகளே. இலங்கையில் முஸ்லீம் மக்கள் பேசுவது தமிழ் மொழியே. இதனால் எமது உறவு பிரிக்க முடியாதது. கோவிட் காலத்தில் ஜனசா நல்லடக்கம் தடுக்கப்பட்டு எமது அடிப்படை மனித உரிமை மீறப்பட்டபோது தமிழ் மக்களே எமக்கு ஆதரவாக போராடினார்கள். அதுபோல, ஈஸ்டர் குண்டுவெடிப்பில் முஸ்லீம்கள் மீது வீண்பழி சுமந்தப்பட்ட போதும் தமிழர்களே எமக்காக குரல்கொடுத்தார்கள். இனிமேலும் சிங்கள - பௌத்த பேரினவாத அரசின் சதிக்கு பலிக்கடாவாக இடம்கொடுக்க மாட்டோம்.

அல்லாஹ்வின் வழியில் செல்லும் விசுவாசி பற்றி குர்ஆனில் அல்லாஹ் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. உண்மையான முஃமின்கள் யார் (23ம் அத்தியாயம்) நன்மை யைக் கொண்டே தீமையைத் தடுத்துக் கொள்வார்கள் (அல்குர்ஆன் 13:22). பொய் சாட்சி சொல்லமாட்டார்கள் (அல்குர்ஆன் 25:72). எந்த உண்மையான முஸ்லீமும் இலங்கை அரசின் இரத்தவெறிக்கு உடந்தையாக மாட்டார்கள். அல்லாஹ் காட்டிய வழியில் பாதிக்கப் பட்ட ஈழத்தமிழருக்கு நன்மை செய்தன் மூலம் இலங்கை அரசின் தீமையை தடுப்போம். பொய்சாட்சி சொல்வதன் மூலம் காப்பாற்றமாட்டோம்.

அந்த வழியில் உண்மையாக தமிழர்களின் நீதிக்கான போராட்டத்தில் உறுதுணையாக இருப்போம். அவர்களின் சுதந்திர தமிழீழ நாடு என்ற இலட்சியத்தை முழுமையாக ஆதரிப்போம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதேவேளை அந்த மனுவில்

(1) இலங்கையில் ஈழத்தமிழர்களுக்கு எதிராக இடம் பெற்றது, இடம் பெற்றுக் கொண்டிருப்பது 'இனப்படுகொலை' (Genocide) என்பதை பிரித்தானிய அரசு உத்தியோகபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

(2) இனப்படுகொலையால் பாதிக்கப்பட்ட பொதுமக்க ளுக்கான நீதி வழங்கும் பொறுப்பை பிரித்தானியாவே முன்னெடுக்க வேண்டும்.

(3) அதன் முதல்படியாக, யுத்த குற்றவாளிகளான ஜெனரல் சவேந்திரசில்வா உட்பட்ட இலங்கை அதிகாரிகள் மீது பிரித்தானியா தடைவிதிக்க வேண்டும்.

(4) இலங்கையில் வாழும் தமிழ்மக்களின் தாயகபகுதி 'தமிழீழம்' என்பது அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

(5) இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமை யின்படி தமது தலைவிதியை தாமே நிர்ணயிக்க பொதுவாக் கெடுப்பு நடாத்தப்பட வேண்டும். என்ற 5 கோரிக்கைகளும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு இம்முறை முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் தினத்தில் பிரித்தானிய பிரதமரின் அலுவலக மேசையில் அடுக்கப்பட்டுள்ள மனுக்கள் விரைந்து செயல்வடிவம் ஆக்கப்படுமா அது பிரதமரின் கவனத்தை ஈர்த்து நீதி கோரி நிற்கும் தமிழினத்திற்கு பெரும் ஆறுதல் பதில்களை வழங்குமா என்பதே எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது.

பரிதாபம்

தேசிகன்

ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கும், நாடாளுமன்றத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற தமிழ்க் கட்சிகளுக்கும் இடையிலான சந்திப்பு இந்த மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் நடைபெற்றிருந்தது.

இதன்போது, 9ஆம் திகதி நடைபெற்ற சந்திப்பில் இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி மட்டும் சந்தித்தது. 11ஆம் திகதி மற்றும் 15ஆம் திகதி ஆகிய தினங்களில் நடைபெற்ற சந்திப்பில் வடக்கில் தமிழ்த் தேசிய முன்னணியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களான 'கஜன்' இணையர்களும் கிழக்கில் ஆளும் தரப்பில் உள்ள சதாசிவம் வியாழேந்திரன் ஆகியோரைத் தவிரவும் ஏனைய அனைவரும் பங்கேற்றிருந்தார்கள்.

சுதாசிவம் வியாழேந்திரன் பங்கேற்பதும், பங்கேற்காது விடுவதும் விடயமல்ல. ஏனென்றால் அவர் ஆளும் தரப்பில் தான் உள்ளார். அதனால் அவருடைய பங்கேற்பும், இன்மையும் அரசாங்கத்திற்கு நன்மை பயக்குமே தவிரவும் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்விதமான நன்மைகளையும் வழங்காது.

தமிழ்த் தேசிய முன்னணியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களான 'கஜன்' இணையர்கள், ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கவோ, ஒற்றையாட்சிக்குள் ஒரு தீர்வு பற்றி பேசவோ தயாரில்லை என்ற விடயத்தில் கிடுக்குப் பிடியுடன் தான் உள்ளார்கள்.

அதுமட்டுமன்றி, ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க ஒற்றையாட்சியை விடுத்து சமஷ்டி அடிப்படையில் தீர்வு நோக்கி பேசுவதாக இருந்தால் மட்டும் தான் பேச்சுவார்த்தையில் பலன் உண்டு என்றும், இல்லாது விட்டால் ஒற்றையாட்சிக்குள் 13ஆவது திருத்தச்சட்டம் திணிக்கப்பட்டு விடும் என்றும் முன்னணியினர் எச்சரிக்கையும் விடுகின்றனர்.

தமது இறுக்கமான நிலைப்பாடானது தமிழ்த் தேசியப் பற்றை வெளிப்படுத்தினாலும், இவ்வாறான இறுக்க நிலைமையால், இலங்கை தமிழரசுக்கட்சி மற்றும் ஜனநாயக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டணி ஆகியவற்றின் மீதான அதிருப்தி வாக்குகளை தம்பக்கம் வாரிச்சுருட்டிக்கொள்ள முடியும் என்ற திட்டமும் முன்னணிக்கு இல்லாமலில்லை.

இவ்வாறிருக்கையில், குறித்த மூன்று சந்திப்புக்களில் நிகழ்ந்த விடயங்களை ஆழமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதும் கட்டாயமாகின்றது.

முதலாவதாக நடைபெற்ற இலங்கை தமிழரசுக் கட்சிக்கும், ஜனாதிபதி ரணிலுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற சந்திப்பின்போது, உருப்படியான எந்தவிதமான தீர்மானங்களும் எடுக்கப்படவில்லை. மாறாக, ஏற்கனவே அரைத்தமாவே மீண்டும் அரைக்கப்பட்டது.

இதில், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சிறீதரன், வடக்கில் பௌத்த ஆக்கிரமிப்பை மையப்படுத்தி தயாரித்த ஆவணத்தை ஜனாதிபதியுடன் கையளித்துள்ளார். அந்த ஆவணம் ஜனாதிபதி ரணிலின் கைகளுக்குச் சென்ற வேளையில் அவர் அதன் பக்கங்களை புரட்ட ஆரம்பித்தார்.

அதன்போது, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சுமந்திரன், 'இது முதற்கட்டமாக தயாரிக்கப்பட்டது தான். இதில் மேம்படுத்தப்பட்ட ஆவணமொன்றை விரைவில் நான் தருகின்றேன்' என்றார். சிறீதரன், சுமந்திரன் இடையே நடைபெறும் கட்சித் தலைமைக்கான போட்டியின் பிரதிபலிப்பு ஜனாதிபதி ரணிலுக்கும் முன்னாள் வெளிப்பட்டது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 11ஆம் திகதி ஜனாதிபதி ரணிலுடன் நடைபெற்ற இரண்டாவது சந்திப்பில் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தின் ஆக்கிரமிப்பு, விடுவிக்கப்படுவதாக கூறப்பட்ட காணிகள் விடுவிக்கப்படாமை, தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை உள்ளிட்ட விடயங்கள் தான் பேசப்பட்டன.

அதன்போது ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிமசிங்க, மிகவும் சாணக்கியமாக நடந்துகொண்டார். குறிப்பாக, குறித்த விடதானங்களுக்குப் பொறுப்பான பணிப்பாளர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள், சட்டமா அதிபர் ஆகியோரையும் அமர்த்தினார்.

தமிழ் பிரதிநிதிகள் பிரச்சினைகளை ஒவ்வொரு மாவட்டமாக சுட்டிக்காட்டவும் அதற்குரிய பதில்களை அதிகாரிகளை வழங்குமாறு பணித்து அமைதியாக வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் ரணில்.

அதிகாரிகளின் சுற்றிவளைப்பு பதில்களால் நேரம் நீண்டு செல்லவும், பிரச்சினைகள் தொடர்பில் அதிகாரிகளுக்கும், தமிழ் பிரதிநிதிகளுக்கும் பிறிதொரு கூட்டத்தினை தனியாக ஏற்பாடு செய்வதாகவும் அதில் ஒவ்வொரு விடயமாக ஆராய்ந்து தீர்மானங்களை எடுக்குமாறு தடாலடியாகக் கூறிவிட்டார்.

அடுத்து, உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. அப்போது, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சித்தார்த்தன், 'இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதன் பின்னர் தான் தென்னாபிரிக்காவில் உண்மை மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது' என்ற விடயத்தினை சுட்டிக்காட்டினார்.

இறுதியில் அந்த விடயத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டு ஈற்றில் அதுவொரு 'உப்புச்சப்பற்ற' சந்திப்பாக இனிதே நிறைவுக்கு வந்தது.

இதன்பின்னர் மறுதினமே அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமாக பேசுவது என்று திட்டமிடப்பட்டிருந்தபோதும் திடீரென ஒத்திவைக்கப்பட்டு நான்கு நாட்களின் பின்னரே அந்த விடயம் கையில் எடுக்கப்பட்டது.

மூன்றாவதாக நடைபெற்ற 'அதிகாரப்பகிர்வு' தொடர்பிலான சந்திப்பு பல சுவாரஸ்யங்களைக் கொண்டது. குறித்த சந்திப்பு ஆரம்பமாகியபோது, சம்பந்தன் வழமையாக ஆரம்பிக்கும், பிளவுபடுத்தபடாத ஐக்கிய சிறீலங்காவுக்குள் இணைந்த வடக்கு, கிழக்கில் உள்ளக சுயநிர்ணயத்தை உறுதிப்படுத்தி சமஷ்டி அடிப்படையில் அதிகாரங்கள் பகிரப்பட வேண்டும்' என்ற விடயத்தினை ரணில் கிஞ்சித்தும் கருத்தில் கொள்ளவில்லை.

13ஆவது திருத்தச்சட்டத்தினை முழுமையாக அமுலாக்குவேன் என்று அண்மைய காலங்களில் கூறிய ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க அதுபற்றிக் கூட கருத்துக்களை வெளியிடல்லை. காரணம், 13ஆவது திருத்தச்சட்டுத்தினை முதற்கட்டமாக முழுமையாக நடத்துவதிலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம் என்ற ரணிலின் அறிவிப்பை அடுத்து தேரர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு முன்னால் நடத்திய போராட்டத்துடன் ரணில் விக்கிரம சிங்க பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கிவிட்டார்.

இந்த விடயங்களைக் கைவிட்ட ஜனாதிபதி ரணில் தனது இருக்கையில் அமர்ந்ததும் 'தமிழ்க் கட்சிகள் சில கையொப்பமிட்டு நல்லதொரு முன்மொழிவினைச் செய்துள்ளன. உடனடியாக அந்த விடயத்தினை முன்னெடுப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும்' என்று கூறியவாறு அந்த ஆவணத்தையும் கையிலெடுத்தார்.

அந்த ஆவணத்தை வழிமொழிந்தவாறு, சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அதிலுள்ள விடயங்களை வாசிக்கலானார். ஏனென்றால் அந்த ஆவணம் விக்னேஸ்வரனிடத்திலும் காணப்பட்டது.

விக்னேஸ்வரனின் குறித்த ஆவண வாசிப்பை இடைமறித்த சுமந்திரன், அந்த ஆவணம் தமிழரசுக் கட்சிக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இருப்பினும் அந்த ஆவணத்தில் எமது கட்சி கையொப்பமிடவில்லை' என்றார்.

சுமந்திரனைத் தொடர்ந்து, சித்தார்த்தன், செல்வம் அடைக்கலநாதன் ஆகியோரும், தமது அணியினரும் குறித்த ஆவணத்தில் கையொப்பமிடவில்லை என்பதை கூறினார்கள்.

அச்சமயத்தில் சுமந்திரன், 'வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள தமிழ் பிரதிநிதிகளில் எதிர்கட்சியில் 13பேர் உள்ளனர். இதில் விக்னேஸ்வரன் மட்டும் தான் குறித்த ஆவணத்தில் கையொப்பமிட்டுள்ளார். வேறு யாரும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை' என்று குறிப்பிட்டார்.

இதனால், ரணில், நீங்கள் அனைவரும் கையொப்பமிடலில்லையா என்ற கேள்வியோடு அதனை கடந்து செல்லத் தீர்மானித்தார். அத்துடன், அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமாக உரையாடுவதற்காக குழுவொன்றை நியமிப்பதற்கான முன்மொழிவைச் செய்தார் ரணில்.

குழுக்களை நியமிப்பதும் காலத்தை இழுத்தடித்துக் கொண்டு செல்வதும் ரணிலுக்கு கைவந்தகலை. 2015இல் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்காக வழிநடத்தல் குழு முதல் துணைக்குழுக்களையும் நியமித்து நான்கு வருடங்களை வீணாக்கியவர் ரணில்.

அந்த அனுபமோ என்னவே, அமைக்கப்படும் குழுவில் பங்கேற்கமுடியாது என்று தமிழ்த் தரப்பு ஏகோபித்து நின்றது. இதனால், தமிழ் தரப்பினையும் இணைத்து குழு அமைக்கும் ரணிலின் முயற்சி மட்டும் பின்னடைவைச் சந்தித்தது.

ஆனால், ஜனாதிபதி ரணில் அதிகாரப்பகிர்வு சம்பந்தமாக உரையாடுவதற்காக ஆளும் தரப்பில் குழுவொன்றை நியமிப்பதாக ஈற்றில் கூறிவிட்டு கூட்டத்தை நிறைவு செய்து கொண்டார்.

கூட்டம் நிறைவடைந்ததும் செல்வம் அடைக்கலநாதன், வெளியேற முயன்ற ஜனாதிபதி ரணிலை இடைமறித்து சொற்ப நேரம் உரையாடினார். அவர் என்ன உரையாடினார் என்பது என்பதற்கு அப்பால், தமிழ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தமக்கு தேவையென்றால் தனித்தனியாக ஜனாதிபதி ரணிலை அணுகுமளவிற்கு இருக்கின்றார்கள் என்பது தான் இங்குள்ள விடயம்.

ஆனால், அவர்களை பிரதிநிதிகளாக்கிய மக்களுக்கு அவர்கள் யாரும் ஏகோபித்து ஒரு தீர்மானம் எடுத்து அரசாங்கத்துடன் பேசுவதற்கு செல்வதற்கு தயாரில்லை.

அதேநேரம், இங்கு ரணில் கையிலெடுத்த ஆவணமும், விக்னேஸ்வரன் வாசித்த ஆவணமும் என்ன என்ற கேள்வி பலருக்கு உள்ளது.

அந்த ஆவணத்தை தயாரித்தவர் அகில இலங்கை தமிழர் மகாசபையின் தலைவர் கலாநிதி. கே. விக்னேஸ்வரன். அவர் ஆவணத்தை தயாரிப்பதற்கு சி.வி. விக்னேஸ்வரனும், வடமாகாண முன்னாள் ஆளுநர் ஜீவன் தியாகாராஜாவும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.

இந்த கே. விக்னேஸ்வரன், 13ஆவது திருத்தச்சட்டத்தின் பிரகாரம் காணப்படும் மாகாண சபைகளை கைவிடுமளவிற்கு கோட்டபாய தீர்மனித்து நகர்ந்தபோது அதனை காப்பாற்றுவதற்காக 'அதிகாரப்பகிர்வுக்கான இயக்கம்' என்றவொன்றை உருவாக்கினார்.

இந்த இயக்கத்தில், தமிழர் மகாசபை, சமத்துவக்கட்சி, தமிழ் மக்கள் விடுதலைப்புலிகள் கட்சி, ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி, சமூக ஜனநாயகக் கட்சி உள்ளிட்டவை ஆரம்பித்ததிலிருந்து இணைந்து செயற்படலாயின.

இதனடிப்படையில், தான் குறித்த ஆவணத்தையும் அவர் தயாரித்தார். வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள அனைத்துக் கட்சிகளிடத்திலும் அந்த ஆவணத்திற்கான ஒப்புதலை பெறுவதற்கு முயற்சித்தார்.

ஆனால் தமிழரசுக்கட்சி, ரெலோ, புளொட், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் ஆகியன கையொப்பமிடுவதை தவிர்த்து விட்டன. அவ்வாறு தவிர்ப்பதற்கு அந்த ஆவணத்தின் உள்ளடக்கம் தான் காரணம் என்று யாராவது பதிலுரைக்கலாம்.

ஆனால் அந்த அவணத்தின் உள்ளடக்கத்தில் என்ன உள்ளது என்று பார்க்கின்றபோது, வடக்கு,கிழக்கு தமிழ் மக்களின் கையாளப்பட வேண்டிய 28 விடயங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன், மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் தாமதப்படுத்தப்படுமாக இருந்தால் அரசியலமைப்பின் 154 எல் இற்கு அமைவாக ஆளுநர் மாகாண நிலைமைகளை ஜனாதிபதியின் கவன த்திற்கு கொண்டு செல்கின்றபோது, அரசியலமைப்பின் 154 எம் இற்கு அமைவாக ஜனாதிபதியால் ஆலோசனையாளர்கள் குழுவொன்றை ஸ்தாபிக்க முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆலோசனையாளர்கள் குழு என்பது 'இடைக்கால நிர்வாக சபையை' ஒத்தது தான். இடைக்கால நிர்வாக சபை என்ற விடயத்தினை முதலில் முன்மொழிந்தவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

இப்போது, பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்ட தரப்பினர், தாம் இடைக்கால நிர்வாக சபையை நிராகரிக்கவில்லை. ஆனால் மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தலை வலியுறுத்தும்போது, இடைக்கால நிர்வாக சபையை வலியுறுத்துவது முரண்பாடாகி விடும். ஆகவே அதனை வலியுறுத்தவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் இடைக்கால நிர்வாக சபையை நிறுவினால் அதில் பங்கேற்போம் என்று சப்பைக்கட்டு கட்டுகின்றார்கள்.

ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கையில், ஆளுக்காள் மதிப்பெண்களைப் போட்டுக்கொள்வதற்காக தமக்குள்ளே இணக்கப்பாடுகளை எட்டுவதற்கு தயாரில்லாத நிலைமை இந்த உறுப்பினர்கள் மத்தியில் காணப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் தமிழ் மக்கள் சார்ந்த ஒருங்கிணைந்த செயற்பாட்டிற்கும் அவர்கள் தயாராக இல்லை.

ரணிலை கையாளக்கூடிய திறமையும் தகுதியும் கூட, அகிம்சை வழி வந்தவர்களுக்கோ, அல்லது ஆயுத வழி வந்தவர்களுக்கோ இல்லை. ஈற்றில் அவர்கள் தம் நிலையறியா பரிதாபத்துக்கு உரியவர்கள் என்பதே யதார்த்தம். இந்த பிரதிநிதித்துவங்களைக் கொண்ட தமிழினத்தின் நிலை மிகப் பரிதாபம்.

இனப்படுகொலைக்கான நீதியை மீண்டும் வலியுறுத்திய முள்ளிவாய்க்கால்

தமிழ் தேசிய ஆய்வு அமையம்

ஸ்ரீலங்கா அரசு முள்ளிவாய்க்கால் மண்ணில் ஆடிய இனப்படுகொலைக் கோரத் தாண்டவத்திற்கு நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை மீண்டும் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் வலியுறுத்தி உள்ளது. பல்லாயிரம் மக்கள் முள்ளிவாய்க்காலில் திரண்டு செலுத்திய அஞ்சலியிலும் உலகம் எங்கும் நடைபெற்ற நினைவேந்தல்களிலும் இனப்படுகொலைக்கான நீதியை வழங்க வேண்டும் என்ற வலுவான குரல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை பன்னாட்டு சமூகம் ஒரு கூட்டுத் தீர்மானம் வழியாக அணுகவும் நீதியை வழங்கவும் முன்வரவேண்டும் என்பதை நமது ஈழநாடு பத்திரிகையின் தமிழ் தேசிய ஆய்வு அமையம் வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

வரலாறு முழுவதும் இனப்படுகொலை

இலங்கைத் தீவில் கடந்த காலத்தில் வரலாறு முழுவதும் ஈழத் தமிழர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டு வந்துள்ளார்கள். பிரித்தானியாவிடம் இருந்து சிலோன் விடுதலை பெற்ற வரலாறும் இலங்கையில் இனப்படுகொலை வரலாறும் ஏறத்தாழ ஒன்றாகவே இருக்கிறது. தனிச்சிங்கள சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டமை பாரிய இனப்படுகொலைக்கான அரசாணையாகவும் முன் ஏற்பாடாகவும் அமைந்திருந்தது. 1956இல் தனிச்சிங்கள சட்டம் வெளிப்படையான அரச அறிவிப்பாக இனவன்முறையை விதைத்த சூழலில் அதற்குப் பின்னர் 1958இல் முதல் இனப்படுகொலை நிகழ்த்தப்பட்டது.

இதேவேளை, ஜூலைக்கலவரம் என்று ஸ்ரீலங்கா அரசால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட 1983 ஜூலை இனப்படுகொலை மற்றொரு பாரிய இனப்படுகொலையாகும். ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசாங்கம், ஈழத் தமிழ் மக்கள் மீது மேற்கொண்ட இவ் இனப்படுகொலையில் சுமார் மூவாயிரம் தமிழர்கள் கொன்றழிக்கப்பட்டார்கள். ஈழத் தமிழ் மக்களின் சொத்துக்கள், உடைமைகள் என்பன அழிக்கப்பட்டன. இனப்படுகொலை என்பது எப்போதும் மக்களுடன் அவரின் சொத்துக்கள், பண்பாடுகளையும் அழிப்பது என்பதை ஜூலைப்படுகொலைகளும் உணர்த்துகின்றது.

இனப்படுகொலை யுத்தம்

இதேவேளை, ஸ்ரீலங்கா அரசு, ஈழத் தமிழ் மக்கள்மீது இனவழிப்பு நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் பாரிய போர் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தது. உரிமை மறுக்கப்பட்ட நிலையில், ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கி ஒரு இனம் போராடுகின்ற வேளையில் அதன் கோரிக்கைகளை ஏற்று உணர்ந்து அதற்கு ஏற்ப நடக்காமல் இன்னமும் ஒடுக்குமுறைகளையும் அழிப்புக்களையும் ஸ்ரீலங்கா அரசு தீவிரப்படுத்தியது. இதற்காக தமது அரசியல் அமைப்பு, பாராளுமன்றம், அமைச்சரவை போன்ற அரச எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி ஈழத் தமிழர்கள் மீது பாரிய இனவழிப்பு யுத்தம் நடைபெற்றது.

உலகில் எந்தவொரு அரசும் தனது குடிமக்கள்மீது போரை நடாத்தி கொள்ளாது. தனது நாட்டுக்குள் இருக்கும் மக்களை தனது குடிமக்களாக ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், அவர்களை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்ற தேவை ஏற்படுகின்ற போதுதான் போரைக் கையில் எடுக்கும். இலங்கையில் பூர்வீக மக்களான தமிழர்களை இல்லாமல் அழித்து ஒழித்துவிட்டு அவர்களின் தாயகத்தை பௌத்த சிங்கள தேசமாக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீலங்கா அரசு தீர்மானித்த நிலையில்தான், வடக்கு கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்கள்மீது பாரிய போரை இராணுவ நடவடிக்கைகளின் மூலம் பெயரிட்டு ஸ்ரீலங்கா அரசு நடாத்தியுள்ளது.

உச்சமான முள்ளிவாய்க்கால்

ஸ்ரீலங்கா அரசு கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இவ்வாறு ஈழத் தமிழ் மக்கள்மீது இனப்படுகொலைகளையும் இனப்படுகொலைப் போர்களையும் நடாத்திய வேளையில் பன்னாட்டு சமூகம் வேடிக்கை மாத்திரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. உண்மையில் பன்னாட்டு சமூகம் இதனை உடனடியாக கண்டித்து தடுத்து நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்ற சந்திரிக்கா மேற்கொண்ட யுத்தம், கிளிநொச்சி மற்றும் வன்னியை கைப்பற்ற சந்திரிக்கா மேற்கொண்ட யுத்தம் மற்றும் அதுடனுடன் தொடர்புடைய இனப்படுகொலைகளால் பல்லாயிரம் மக்கள் அழிக்கப்பட்டடார்கள். அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள். இதன் போது சர்வதேசம் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

இந்த நிலையில் தான் ஈழத் தமிழ் மக்களின் விடு தலைக்காக போராடிய, உண்மையும் நேர்மையும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அழித்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகவும் எத்தனை லட்சம் தமிழ் மக்களை இதன்போது கொல்ல முடியுமோ அத்தகை லட்சம் மக்களையும் அழித்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகவும் முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படு கொலைப் போரை ஸ்ரீலங்கா அரசு மேற்கொண்டது. இப் போரில் சுமார் ஒன்றரை லட்சம் மக்கள் இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டனர். மக்கள் போரில் கொல்லப்பட்டும் காணாமல் ஆக்கப்பட்டும் மிகப் பெரிய மனிதப் பேரவலம் முள்ளிவாய்க்கால் மண்ணில் உருவாக்கப்பட்டது.

பாரிய இனப்படுகொலைக் குற்றங்கள்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை அழிக்கவும் அத்துடன் தமிழீழ மக்களை இனப்படுகொலை செய்யவும் மிகப் பாரிய இனப்படுகொலைக் குற்றங்களை ஸ்ரீலங்கா அரசு செய்துள்ளது. இசைப்பிரியா போன்ற பெண்கள்மீதான பாலியல் வன்முறைக் குற்றங்களும் பாலச்சந்திரன் போன்ற சிறுவர்கள் மீதான இனப்படுகொலைக் குற்றங்களும் ஸ்ரீலங்கா அரசின் இனப்படுகொலைக் கோர முகத்தை உலகிற்கு காட்டுகின்றது. சரணடைந்த போராளிகளை நிர்வாணமாக்கி அவர்களை மிகவும் மோசமான முறையில் ஸ்ரீலங்காப் படைகள் சுட்டுக் கொன்றுள்ளன.

ஸ்ரீலங்காவின் முன்னாள் அதிபர்களான மகிந்த ராஜபக்ச, மற்றும் கோத்தபாய ராஜபக்ச, முன்னாள் இராணுவத்தளபதியும் தற்போதைய முப்படைப் பிரதானியுமான சவேந்திர சில்வா, இவர்கள் அனைவரையும் இனப்படுகொலைக் குற்றத்தில் இருந்து பாதுகாக்கும் தற்போதைய ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோரும் இனப்படுகொலைக் குற்றவாளிகள் ஆவர். ஈழத் தமிழ் இனத்தை அழித்து ஒழித்து அசிங்கப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இழைக்கப்பட்ட இனப்படுகொலை மற்றும் போர்க்குற்றங்கள் ஒருபோதும் மன்னிக்க முடியாதவையாகும்.

14 ஆண்டுகளின் பின் முள்ளிவாய்க்கால்

இனப்படுகொலையுத்தம்முடிவுக்குகொண்டுவரப்பட்டு 14 ஆண்டுகளின் பின்னர் கடந்த மே மாதம் 18ஆம் திகதி முள்ளிவாய்க்கால் முற்றத்தில் பல்லாயிரம் மக்கள் ஒன்றுதிரண்டு அஞ்சலி செலுத்தியுள்ளனர். இதன்போது ஒன்றுதிரண்ட மக்களின் கண்ணீராலும் அழுகுரல்களாலும் முள்ளிவாய்க்கால் மண் துயரத்தில் நனைந்தது. இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் கொல்லப்பட்ட தமது உறவுகளுக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை என்பதை கண்ணீரோடும் வலிளோடும் மக்கள் வெளிப்படுத்தினர்.

இதேவேளை முள்ளிவாய்க்காலில் நடந்த இனப்படு கொலை அநீதிக்கு நீதியை முன்வைக்க சர்வதேச சமூகம் விரைந்து செயலாற்ற வேண்டும் என்று முள்ளிவாய்க்கால் நினைவேந்தல் அமைப்பு வலியுறுத்தியது. அதன் சார்பில் அறிக்கையை தவத்திரு அகத்தியார் அடிகளார் முன்வைத்தார். முள்ளிவாய்க்காலுக்கான நீதியே ஈழத் தமிழ் மக்களின் காயங்களுக்கு மருந்து என்றும் அதுவே போரால் பாதிக்கப்பட்ட ஈழத் தமிழர்களுக்கு விடியலை தரும் என்றும் முள்ளிவாய்க்கால் இம்முறை வெளிப்படுத்திய செய்திக்கு பன்னாட்டு சமூகம் உடன் செவிகொடுத்து, மதிப்பளித்து, ஈழத்தில் தொடரும் இனவழிப்பை நிறுத்த முன்வர வேண்டும் என்பதை தமிழ் தேசிய ஆய்வு அமையம் வலியுறுத்துகிறது.

முள்ளிவாய்க்கால் இனவழிப்பின் 14 ஆவது ஆண்டு நினைவேந்தலின் பதிவு

தாயகம் முதல் எவரெஸ்ட் வரை

படங்கள் - குமணன் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள்

வல்லரசுகளின் மோதல் தளமாகும் தமிழீழத் தலைநகர்

கிழக்கில் தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலம் என்ன?

-தந்திரீகன்

தீவு தேசமான சிறீலங்கா வல்லரசுகளின் மோதல் தளமாக மாறியுள்ளது என்பது பகிரங்கமானது. குறிப்பாக, அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா ஆகிய நாடுகளுக்குள் நேரடியாகவே பனிப்போர் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த நிலைமைக்கு காரணம் சிறீலங்காவின் கேந்திர ஸ்தானம்தான். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் சிறீலங்காவுக்குள் சீனாவின் பிரசன்னம் தனது பின்கதவில் தேசிய பாதுகாப்பு பிரச்சினை தோற்றுவிக்கும் என்றே கருதுகின்றது.

அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய ஆசிய மூலோபாயத்தை ஆப்கானிஸ்தான் வெளியேற்றத்துடன் கைவிட்டள்ள நிலையில் தற்போது முன்னெடுக்கும் இந்தோ-பசுபிக் மூலோபாயத்தில் வெற்றி பெற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதன்மூலமாகத்தான் சீனாவின் அபரிமிதமான வர்த்தக நடவடிக்கைகளையும், அரசியல், இராஜதந்திர நகர்வுகளையும் மட்டுப்படுத்தலாம் என்றும் கருதுகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி, சீனா தென்சீனக் கடலில் நிர்மாணித்து வரும் செயற்கைத் தீவின் பணிகள் நிறைவடையும் பட்சத்தில் நிச்சயமாக இந்தோ-பசுபிக் பிராந்தியக் கடற்பரப்பில் சீனாவின் கடற்கலங்கள் தாரளமாக நடமாடலாம் என்ற அச்சமும் அமெரிக்காவுக்கு உள்ளது.

இதனால் அமெரிக்காவின் இந்தோ-பசுபிக் மூலோபாயம் வெற்றி பெற வேண்டியது கட்டாயமாக உள்ளது. அதனாலேயே ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இணைத்து வலுவானதொரு கூட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளது அமெரிக்கா.

அத்துடன் இந்த மூலோபாயத்தில் சிறீலங்காவின் வகிபாகம் மிகவும் முக்கியமானதென்றும் கருதுகின்றது. அதனால் தான் சிறீலங்காவின் ஆழமாக கால்பதிக்கும் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்திருக்கின்றது அமெரிக்க தலைமையிலான ஐரோப்பியக் கூட்டு. இதில் இந்தியாவும் எதிரிக்கு எதிரி நண்பான் என்ற அடிப்படையில் கைகோர்த்துள்ளது.

இதன் காரணத்தினால் தான் சிறீலங்காவை மையப் படுத்திய அமெரிக்க, இந்திய, ஐரோப்பிய நாடுகளின் செயற்பாடுகள் தொடர்தேர்ச்சியான முறையில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆனால் இந்தக் கூட்டின் இணைச் செயற்பாடுகளுக்கு நிகராக சீனா தனியாக நின்று காய்களை நகர்த்தி வருகின்றது. இந்த நிலைமைகள் அண்மைக்காலங்களில் தீவிரமடைந்துள்ளன.

குறிப்பாக, அமெரிக்காவின் சி.ஐ.ஏ தலைமை, இந்தோ-பசுபிக் மூலோபாயத்துக்கான தலைமை உள்ளிட்டவை நேரடியாக சிறீலங்காவில் கால்பதிக்கும் அளவிற்கு நிலைமைகள் உக்கிரமடைந்துள்ளன.

இதுவொரு பொதுப்படையான விடயமாக இருந்தாலும் அண்மைக்காலங்களில் கிழக்கு மாகாணம் இந்த வல்லரசுகளால் இலக்கு வைக்கப்பட்ட பகுதியாக மாறியுள்ளது.

கிழக்கு மாகாணத்தில், இயற்கையாக உள்ள திருகோணமலை துறைமுகமும், பரந்துவிரிந்த நிலப்பரப்புக்களும், தேவையான அளவில் உள்ள கடற்பரப்பும் இதற்கு காரணமாகின்றது.

தற்போதைய நிலையில், திருகோணமலையில், இந்தியாவுக்குச் சொந்தமான எண்ணெய் குதங்கள், சம்பூர் புதுப்பிக்க சக்தி திட்டம், கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திட்டம் என்பன காணப்படுகின்றன.

அதேநேரம், அமெரிக்கா தனது பிறிமா நிறுவனத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் உட்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு திட்டங்களிலும் அது பங்கேற்றுள்ளது.

திருகோணமலை மாவட்ட மூலோபாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலும், இந்தியாவும், அமெரிக்காவும் கைகோர்ப்பதற்கு முனைப்புக் காட்டி வருகின்றது.

இந்த அடிப்படையில் தான், குறித்த திட்டங்கள் தங்குதடையின்றி முன்னெடுக்கப்படுவதை உறுதி செய்யும் நோக்கில் இந்தியா தமக்கு இசைவான ஆளுநரை பெரும்பாடு பட்டு பதவியில் அமர்த்தியது.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் செந்தில் தொண்டமானே அந்தப் பதவியில், இந்தியாவின் சிபார்சுடன் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்.

இதனை தமிழ்த் தரப்புக்கள் எதிர்க்கவில்லை என்பதன் ஊடாகவும் இந்தப் பதவி நியமனத்தில் இந்தியாவின் பங்களிப்பை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

இந்த நிலையில், செந்தில் தொண்டமான் கிழக்கு மாகாணா ஆளுநர் பதவியைப் பெற்று தனது கடமைகளைப் பொறுப்பேற்றதன் பின்னர் முதலில் நேரில் சந்தித்த இராஜதந்திர தரப்பு சீனா தான்.

இலங்கைக்கு வியஜம் செய்துள்ள சீனாவின் யுனான் மாகாண ஆளுநர் வான்ங் யூகோ, கிழக்கு மாகாணத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்தார். அவர் தான் கிழக்கு ஆளுநராக செந்தில் தொண்டமான் கடமைகளை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் நேரில் சந்தித்து வாழ்த்திய முதலாவது இராஜதந்திரியாகவும் காணப்படுகின்றது.

இதன்போது இலங்கைக்கான சீனத்தூதுவர் உள்ளிட்ட குழுவினரும் இருந்துள்ளனர். அத்துடன், இந்தச் சந்திப்பின்போது, ஆளுநர் செந்தில் தொண்டமான் முன்னிலையிலேயே யுனான் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்திற்கும் இடையிலான கல்வி சார் ஒப்பந்தமொன்றும் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஒப்பந்தத்திற்கான ஏற்பாடுகள் கடந்த ஆளுநர் அநுராதா யஹம்லத்தன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இணக்கப்பாட்டின் அடிப்படையில் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆகவே அந்த ஒப்பந்தத்தினை செந்தில் தொண்டமானால் நிறுத்துவது கடினம் தான்.

ஆனால், குறித்த ஒப்பந்தத்தின் ஊடாக சீனாவின் இலக்கு நிறைவுக்கு வந்துள்ளது. ஆகவே எதிர்காலத்தில் குறித்த ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக முன்னெடுக்கப்படும் எந்தவொரு செயற்பாடுகளையும் ஆளுநராக செந்தில் தொண்டமானால் தடுக்க முடியாது.

அதேநேரம், கிழக்கு மாகாணத்தில் சர்வதேச விமான நிலையமொன்றுக்கான தேவைப்பாடு உணரப்பட்டுள்ள நிலையில் அதற்கான நடவடிக்கைகளும் விரைவில் முன்னெடுக்கப்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இந்தச் செயற்பாடுகள் நகர்த்தப்படுகின்றபோது, தற்போதைய உள்நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடிகளை மையப்படுத்தியதாக, இந்தியா, அமெரிக்கா, சீனா அல்லது அவற்றின் ஆதரவு நாடுகளிடத்தில் அத்திட்டங்களை ஒப்படைப்படைப்பதற்கான வாய்ப்புக்களே அதிகமாக உள்ளன.

இந்த நிலைமைகள் நிச்சயமாக திருகோணமலையை மையப்படுத்திய வல்லாதிக்க நாடுகளின் போட்டிக்கள மாகவே எதிர்காலத்தில் உருவாகப்போகின்றது என்பது நிதர்சனமானது.

தமிழீழத்தின் தலைநகராக திருகோணமலை அடையாளப்படுத்தப்பட்டபோது, அதான் தர்ப்பரியம் புரி

இதுவொருபுறமிருக்கையில், கிழக்கிற்கு சென்ற சீனாவின் யுனான் மாகாண ஆளுநர் வான்ங் யூகோ தலைமையிலான குழுவினர் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், வறுமையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் உதவித்திட்டங்களை கையளித்தனர்.

இந்தச் செயற்பாடுகள் அனைத்துமே திருகோணமலையை மையப்படுத்தியதாகவே தான் இடம்பெற்றிருக்கின்றது. ஏற்கனவே சீனக்குடாவை மையப்படுத்தி தனது செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு முனைப்புக்காட்டிக் கொண்டிருக்கும் சீனா, தற்போது திருகோணமலை மக்களை நோக்கி நகர ஆரம்பித்திருக்கின்றது.

முன்னதாக, அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்களையும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ்த் தேசியப்பரப்பில் இல்லாத சக்திகளையும் தன்வசம் வைத்துக்கொண்டு காய்களை நாகர்த்தி வருகின்ற சீனா இப்போது திருகோணமலையையும் உள்ளீர்த்ததாக தன்னுடைய அடியை வலுவாக வைப்பதற்கே முயல்கின்றது என்பது வெளிப்படையானது.

இதில், கிழக்கு மாகாண ஆளுநராக இருக்கும், இந்திய சார்ப்பு செந்தில் தொண்டமானால் எவ்வளவு தூரம் முட்டுக்கட்டைகளை இடலாம் என்பது கேள்விக்குரியதும், சவாலுக்குரியதுமான விடயமாகின்றது

கிழக்கை மையப்படுத்தி அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா உள்ளிட்ட நாடுகளின் நகர்வுகள் அவற்றிடையே ஏற்பட்டிருக்கின்ற வல்லாதிக்கப் போட்டியை மிகத்தெளிவாக காண்பிக்கின்றது.

இந்தப் போட்டி அடுத்துவரும் காலத்தில் மேலும் தீவிரமடையப்போகின்றது என்பது உறுதியான விடய மாகும். தற்போதைய நிலையில் திருகோணமலையில் இருந்து இந்தியாவுக்கு எரிபொருள் குழாய்களை அமைப்பது, மின்சக்தியை கொண்டு செல்வதற்கான கட்டமைப்பை நிறுவுவது பற்றிய பேச்சுக்களும் காணப்படுகின்றது.

அதேநேரம், திருகோணமலை துறைமுகத்தினை சிறீலங்கா கடற்படையின் துணையுடன் ஆழப்படுத்தி அதனை வங்கங்கடலை மையப்படுத்திய மூலோபாய துறைமுகமாக மாற்றுதவற்கான திட்டங்களும் மெல்ல நகருகின்றன.

யாத நிலையில் பல விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டதாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் உள்ளன.

அதன்பின்னர், தமிழ் தலைமைகளின் முறையற்ற கையாளலால் திருகோணமலையின் இன, மத ரீதியான மாற்றம் தீவிரமடைந்ததோடு பண்பாட்டு வரலாற்று அடையாளங்களும் பறிபோயுள்ளன. இயற்கையின் கொடையாகவுள்ள வளங்களும் இழக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால், வல்லரசு நாடுகள் திருகோணமலையையும், ஒட்டுமொத்த கிழக்கு மாகாணத்தினையும் மிகச் செவ்வனே கணிப்பிட்டு அங்கு ஆழமாக கால் பதிப்பதற்கு முனைப்புக்களை எடுத்துள்ளன. அதனை சிறீலங்கா மத்திய அரசாங்கமும் தனக்கு சாதகமாக்கிக்கொள்வதில் பிரயத்தனம் செய்கின்றது.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழ் தேசிய இனத்தை நோக்கி,

முதலாவது, தமிழ் தேசியத்தின் தாயகக் கோட்பாடு எதிர்காலத்தில் வெற்றி பெறுமா?

இரண்டாவது, தமிழர்களின் வரலாற்று, பாரம்பரியங்கள் பாதுகாக்கப்படுமா?

மூன்றாவது, திருகோணமலையில் தமிழினத்தின் இருப்பு உறுதியாகுமா?

நான்காவது, வல்லாதிக்கப் போட்டிக்குள் தமிழினத்தின் பேரம்பேசும் சக்தியால் வெற்றி பெற முடியுமா?

ஐந்தாவது கிழக்கு மகாண தமிழனம் விடுதலைக்கான மூலோபாயத்தினை உருவாக்க முடியுமா?

ஆறாவது, வல்லாதிக்க சக்திகளின் வருகை தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலத்தை கரைத்துவிடுமா?

ஏழாவது, வல்லாதிக்க சக்திகளுடன் சகோதர முஸ்லிம் தரப்பும், பெரும்பான்மை சிங்களத் தரப்பும் இணைந்தால் ஏற்படும் நிலைமையை எவ்வாறு கையாள்வது?

எட்டாவது வல்லாதிக்க சக்திகளை கையாள்வதற்கு கிழக்கு மாகாண தமிழ்த் தரப்பாக ஒன்றுபட்டதொரு திட்டம் ஏற்படுத்தப்படுமா?

என்று அடுக்கடுக்காக பல கேள்விகள் எழுகின்றன. ஆனால் அவற்றுக்கான பதில்கள் தான் ஆழ்கடலில் உப்பைத் தேடுவதை போன்றுள்ளது.

பாகிஸ்தானின் எதிர்காலம்?

பூமிகன்

பாகிஸ்தானில் அரசியலும், பொருளாதாரமும் கொதி நிலையை அடைந்துள்ளது. குறிப்பாக அதிகரிக்கும், பணவீக்கமும், பொருட்களின் விலைகளும் பொதுமக்களை வீதிக்கு இறக்கியுள்ளது.

மறுபக்கத்தில் பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக் (நவாஸ்) கட்சித் தலைவரும், முன்னாள் பிரதமருமான நவாஸ் ஷெரீஃபின் சகோதரரான ஷாபாஸ் ஷெரீப் தலைமையிலான அரசாங்கம் இம்ரான் கானுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக அரசியல் வலைகளை விரித்து வருகின்றது.

இதில் அண்மையில் நீதிமன்றத்தின் ஊடாக ஷாபாஸ் ஷெரீப் அரசு முன்னெடுத்த நடவடிக்கையொன்று அரங் கேறியிருந்தது. அது அந்நாட்டின் இயல்புநிலைமையையும் வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது.

அல்-காதர் அறக்கட்டளைக்கு நிதி வழங்கியதில் முறை கேடாக செயற்பட்டதாக தொடரப்பட்ட வழக்கில் பாகிஸ்தான் முன்னாள் பிரதமர் இம்ரான் கானுக்கு இஸ்லா-மாபாத் உயர் நீதிமன்றம் இரண்டு வாரங்களுக்கு பிணை வழங்கியிருக்கின்றது.

இதன்படி மே 9ஆம் திகதிக்கு பின்னர் அவர் மீது பதிவு செய்யப்பட்ட எந்தவொரு வழக்கிலும் அவர் மே 17ஆம் திகதி வரை கைது செய்யப்படக் கூடாது என்று இம்ரான் கான் தரப்பு மனுவை விசாரித்த இரண்டு நீதிபதிகள் அமர்வு உத்தரவிட்டுள்ளது.

மேலும், நீதிமன்ற வளாகத்தில் வைத்து எவரையும் கைது செய்ய முடியாது என்று பாகிஸ்தானின் உச்ச நீதிமன்றம் கூறிய ஒரு நாளைக்கு பிறகு இந்த உத்தரவை பாகிஸ்தான் உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்துள்ளது.

இதற்கிடையே, பாகிஸ்தான் பிரதமர் ஷபாஸ் ஷெரீப் தனது உரையின் போது, பாகிஸ்தான் டெஹ்ரீக் - இ - இன்சாஃப் (பி.டி.ஐ) கட்சியின் தலைமை, நாட்டை அழிவை நோக்கி தள்ள முயற்சிப்பதாக கூறியுள்ளார்.

முன்னதாக, பாகிஸ்தான் முன்னாள் பிரதமர் இம்ரான் கான் ஊழல் குற்றச்சாட்டின் பேரில் கடந்த 9ஆம் திகதி கைது செய்யப்பட்ட விதம், சட்டவிரோதமானது என்று பாகிஸ்தான் உச்ச நீதிமன்றம் தெரிவித்துள்ளது.

இம்ரான் கானை உடனடியாக விடுவிக்கவும் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

இஸ்லாமாபாத்தில் உள்ள நீதிமன்ற வளாகத்தில் கடந்த 9ஆம் திகதி இம்ரான் கானை பொலிஸார் இழுத்துச் சென்ற விதம் சட்டவிரோதமானது என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் அவரது வழக்கறிஞர்கள் வாதிட்டனர்.

இம்ரான் கான் கைது தொடர்பாக இஸ்லாமாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் நடந்த விசாரணையின் போது, நகர பொலிஸ்துறை தலைவர் அக்பர் நாசிர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகி, ஊழல் வழக்கில் இம்ரான் கான் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார்.

எனினும், கானின் வழக்கறிஞர்களின் வாதத்தினை ஏற்றுக் கொண்ட தலைமை நீதிபதி உமர் அட்டா பந்தியல். 'உங்கள் கைதுசெல்லாது. எனவேஅதுதொடர்பானமுழுநடவடிக்கை யும் பின்வாங்கப்பட வேண்டும்' என்று கூறினார்.

இம்ரான் கானை இஸ்லாமாபாத் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு செல்லுமாறும், உயர்நீதிமன்றம் எந்த முடிவை எடுத்தாலும் அதை அவர் ஏற்க வேண்டும் என்றும் உச்சநீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. இந்நிலையில், நீதிமன்ற உத்தரவைத் தொடர்ந்து அவர் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டார்.

இம்ரான் கைது திடீரென நடந்ததல்ல. அவரை கைது செய்வதற்கான நடவடிக்கை திரைமறைவில் நடந்து கொண்டுதான் இருந்தது. பாகிஸ்தானில் ஊழலைத்தடுக்கும் பொறுப்பு உள்ள நிறுவனம் தேசிய பொறுப்புடைமை பணியகம்.

அந்நிறுவனம் இம்ரான் கான் மற்றும் அவரது மனைவிக்கு அழைப்பாணையை அனுப்பியிருந்தது. இம்ரானை நேரில் ஆஜராகுமாறும், சில கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்குமாறும் கேட்டிருந்தது. அதற்கு அவர் பதிலளிக்காததால் படிப்படியாக விடயம் கைது வரை சென்றது.

இந்த விவகாரம் இம்ரான் கான் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தது. அப்போது அவர் ஆன்மிகம் மற்றும் சூஃபித்துவத்தில் பணியாற்றுவதற்காக பாகிஸ்தானிலிருக்கும் பஞ்சாப் பகுதியில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவவுதற்கு அனுமதியளித்தார்.

அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தைக் நிர்மாணிப்பதற்கு பஞ்சாப் அரசு நிலங்களை வாங்கியது. அந்த நிலத்தை வாங்குவதில் இம்ரான் கானும் அவரது மனைவியும் மோசடி செய்ததாக தேசிய பொறுப்புடைமை பணியகம் கூறுகிறது.

சட்டவிரோதமாக நிலம் வாங்கப்பட்டதால் அரசுக்கு நட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் சில மாதங்களுக்கு முன் இம்ரான் கான் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு எழுந்தது.

நிலக்கொள்வனவு, ஊழல் குற்றச்சாட்டு என்பன சட்ட ரீதியான விடயங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அரசியல் ரீதியான காரணங்களும் இல்லாமில்லை.

ஏனென்றால் அதன் பின்னர் கானுக்கு எதிராக பல வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. பயங்கரவாதம் முதல் இஸ்லாமிய மதத்தை நிந்தித்தார் என்று பல வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன.

எனினும், இம்ரான் கான் ஆட்சியில் இருந்து வெளி-யேறியதில் இருந்து அவருக்கு நீதிமன்றத்தின் ஆதரவு அதி-கமாக இருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நீதிமன்றத்தில் விசாரணை நடத்தும் நீதிபதி கூட தெஹ்ரீக்-இ-இன்சாப் கட்சியின் ஆதரவாளர் என்றும் இம்ரான் கானுக்கு ஆதரவாக தீர்ப்புகளை வழங்குவதாகவும், இம்ரான் கானின் அரசியல் எதிரிகள் குற்றச்சாட்டுக்களை அடுக்கியுள்ளனர்.

இதற்கு முன்பும் இம்ரானை கைது செய்ய பல முயற்சிகள் நடந்தன. ஆனால் நீதிமன்றத்தின் மூலம் அவருக்கு முன்னெப்போதும் இருந்திராத அளவிற்கு ஆதரவு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இம்ரான்கான்கைதுசெய்யப்பட்டதன்பின்னணி யில் இராணுவம் உள்ளதென அவரது ஆதரவாளர்கள் குற்றம் சுமத்துகின்றார்கள்.

பாகிஸ்தானில் இந்தப் பிரச்சனை தொடாச்சியாக காணப்படுகின்றது. பாகிஸ்தான் நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறையைக் கொண்ட ஜனநாயக நாடு என்று கூறப்பட்டாலும், இங்கு இராணுவத்தின் அரசியல் ஆதிக்கம் மிகவும் அதிகமாகும்.

இங்கு ஜனநாயக முறையில் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சிபீடமேறிய எந்தவொரு தலைவரும் ஆட்சியைப் பூர்த்தி செய்ததாக வரலாறு இல்லை.

1947 இல் பாகிஸ்தான் தனிநாடாக மாறிய பின்னர் இதுவரையில், இராணுவ ஜெனரல்கள் மூன்று தடவைகள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள்.

இதற்கு ஆட்சி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் இராணுவத்தின் செல்வாக்கு மிகவும் தீவிரமாக ஊடுருவியிருக்கின்றமையே காரணமாகின்றது. யார் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் இராணுவம் தான். அவர் எப்போது தூக்கியெறியப்பட வேண்டுமென முடிவு செய்வதும் இராணுவம் தான்.

பாகிஸ்தான் மக்கள் மனம் வென்ற கிரிக்கட் வீரராக இருந்து, அந்த அபிமானத்தை மூலதனமாகப் பயன்படுத்தி அரசியல் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தவர் இம்ரான் கான். அவர் அதிகாரத்தின் உச்சத்தை அடைவதற்கு இராணுவம் உதவி செய்தது என்பது பகிரங்கமானது.

ஆனால் பதவிக்கு வந்த இம்ரான் கான் இராணுவத்திற்கு எதிராக மக்களை திசைதிருப்ப முனைந்தார். கடந்த வருடம் அரச எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டமொன்றின்போது, அவர்மீது நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூடு, இராணுவத்தின் வேலை யென இம்ரான் கான் பகிரங்கமாகவே குற்றம் சுமத்தினார்.

ஆட்சி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் மறைமுகமாக பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தும் ஐ.எஸ்.ஐ. என்ற இராணுவ புலனாய்வு அமைப்பே தம்மைக் கொல்வதற்கு சதித்திட்டம் தீட்டியதாக அவர் கூறினார்.

அவரது கைதின்போது மேற்படி குற்றச்சாட்டின் பின்புலம் தெளிவாக வெளிப்பட்டது. தற்காலிக நீதிமன்றமாக மாற்றப்பட்ட பொலிஸ் விடுதியில் தான் அவர் கைது செய்யப்பட்டார். இதன்போது பிடி யாணையை கொண்டு வந்தவர்கள் பொலிஸார் அல்லர். அவர்கள் இராணுவ துணைப்படையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஆனால், இப்போது வெளியில் வந்திருக்கும் இம்ரான் கானும் பாகிஸ்தானின் பாதி வெந்த ஜனநாயகம் உருவாக்கிய அரசியல்வாதி தான். அவரும் அதிகாரப் போட்டியில் பின்னிற்கப் போவதில்லை.

இம்ரான் கானை சிறையில் அடைப்பதன் மூலம் பாகிஸ்தானில் ஊழலை ஒழித்து, சட்டவாட்சியை நிலைநாட்டி, ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். அது உண்மையிலேயே வீணான கற்பனை தான்.

ஆனால், அடுத்த தேர்தலுக்குமுன்னதாக ஆளும்கட்சியும், இராணுவ புலனாய்வு பிரிவும் சேர்ந்து இம்ரானை அடைத்து வைத்து அதிகாரப் போட்டியில் வெல்லப்பார்க்கின்றன.

இந்தப் போட்டியில் வெல்லப்போது யார் என்பது தான் தற்போதைய கேள்வி. இந்தக் கேள்வியின் பதலில் தான் பாகிஸ்தானின் எதிர்காலமும் தங்கியிருக்கின்றது.

நமது ஈழநாட்டின் வாழ்வாதார உதவித்திட்டத்தின் கீழ் இம்முறை கிளிநொச்சி மாவட்ட மாற்று வலுவுள்ளோர் சங்கத்தின் வேண்டுகோளிற்கு இணங்க முகமாலை, பொன்னகர் மற்றும் ஆனைவிழுந்தான் பிரதேசங்களை சேர்ந்த தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவீரர் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் குடும்பங்களின் பிள்ளைகளுக்கு கற்றல் உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

மனித உரிமைகள் செயற்பாட்டாளர் கீத் குலசேகரத்தின் ஏற்பாட்டில் இலண்டனிலிருந்து தாயகத்திற்கு நேரடியாக சென்ற முகமட் யமீல் மற்றும் பாத்திமா நிலூபா ஆகியோரின் நிதிப்பங்களிப்பில் அவர்களினாலேயே நேரடியாக மாணவர்களுக்கு வழங்கிவைக்கப்பட்டது.

கிளிநொச்சி மாவட்ட மாற்றுவலுவுற்றோர் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்த உதவித்திட்ட நிகழ்வில் சுமார் 30 மாணவர்கள் பாடசாலை கற்றல் உபகரணங்களை பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.